

Τό σαλόνι του γιατρού

—“Ας κάνουμε κανένα πινάκλ ὥσπου νά μάς φέρουν τὸν ἄρρωστο.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίνη A και D., Chinosol και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως. Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χείματλα	Άλοιφή	Συνήθης καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταύτα επίθεσις παχέος στρώματος άλουφης
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωση Βέται- ne Chlor. et Pepsine.	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Υ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδες. Διάρροια στραμαχικής φύσεως	Δισκία	Ενήλικες: 1-4 δισκ. ημερησίως, άντα δλίγου ύδατος κατά την διάρκεια του γεύματος ή μετά τοῦτο. Παιδιά: 1)2- 2 δισκία ημερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου Υπερχλωρυδρία, μορφαι τινές κωλίτιδων και έντεριτιδων	Λεπτεπί- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον του καφέ έντός 1)2 τηρίου ύδατος μετά τὰ κύρια ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός έρω- μιούχου άσβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β'	Ψυχονευρώσεις, όξεία και χρονία γε- ρασθένεια, διαταραχαί του νευροφυτι- κού συστήματος, ώρισμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. Σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5 10 και εις βαρύτερας περιπτώσεις cc. ημερησίως. Σταγόνες τρεις ημερησίως, ανά 50 σταγ. Παιδιά
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα άσβεστίου και Βιταμίνης D. Υπερέχει των πα- ραπλησιών λόγω του διαλυτός του διαλύματος, συντελοούντος εις την καλλιτέραν απορρόφησιν	Άδενόπαθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματίσεις των δοσών. Κατάγματα. Αιμορραγίαί πά- σης φύσεως. Άδυναμικά καταστάσεις	Φύσιγγες του 1 c. c.	1 φύσιγγ ήμερησίως επί 10 υποδερμικώς. Μετά έβδομαδιαία κοπήν ή σειρά των ένεσεων λαμβάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν άσβεστούχον πα- ρασκευάσμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλαι αι ένδείξεις του άσβεστίου. Ά- τονία. Αίμορ. καταστάσεις. Έμετοι. Διάρροιαί	Φιαλίδια έπαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ενήλικες: τρεις της ήμ. ανά γόνος. Παιδιά δι' έκαστον έτος 2 φορές ημερησίως ανά 50 στα- γών Αιμοστατικών: τρεις της ανά 100-200 σταγόνες
ENTERO- FORMINE	Ίωδοχλωροξυκινολεινη	Θεριναι διάρροιαί. Άμοιβαδογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Καταρροϊκά και λοιμώδεις κωλίτιδες	Δισκία	Ενήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκ. της ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτος δισκία ήμερησ. Διά του όρθου c. c. γαλακτώματος διά διαλύ- σεως εντός προθερμανθέντος
EVELPIN	Προβιταμίνη A, Ήλεκτρολύται, Λεκιθίνη, Χολοστερίνη, Βιταμί- νη C εις άξιόλογον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Άναμμία. Χλώρωσις, νευρα- σθένεια. Άνάρρωσις κατόπιν βαρείας έμπυρέτου νόσου, Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδογλουτιαίως 1 φύσιγγ ή πλήρης θεραπεία απαι- τείται φύσιγγας.
HÉMAGOL	Valérianate de Menthol, Apol. Absinthe. Armoise. Aloès. Protoxalate de Fer. Phénacétine. Folliculine.	Άμηνόρροιαί. Όλιγομηνόρροιαί πά- σης φύσεως. Καθυστερήσεις, διαταρα- χαί έμμηνορρής. Επώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρεις της ήμέρας σημέρι- (βράδυ) πρό του Συνιστάται ή λήψις του 4-5 ήμέρας πρό της άνα-
HYPO- TENSIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρταση και ιδιοπαθής. Σπασμοί και αύξεις του τόνου των λεί- ων μυϊκών ίνών. Άγγειοκινητικά δια- ταραχαί. Σπασμικά καταστάσεις μή- τρας, βρόγχων, λάρυγγος. Άσθμα. I- λιγγοί. Έμβοαί. Βαρυκοίτα	Σταγόνες	20 - 30 σταγόνες τρεις ήμέρας συμφώνως τῇ

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL", εις την 15ην σελίδα

Τό σαρόνι του διατ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΕΤΕΛΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ
ΤΗΛ. 51-181
ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 5ον ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνες
Le Mena

ΤΗΝ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ, έγινε το ή έναρ-
ξις της Ε' κατά σειράν και μετα-
πολεμικώς της Α' Γενικής Συνε-
λεύσεως των αντιπροσώπων των
Μετόχων του Τ.Σ.Α.Υ.
Έλαβον μέρος σ' αυτή, αντι-
πρόσωποι του Ύγειονομικού κό-
σμου, από όλα τα μέρη της Ελλά-
δος και την πρώτην της Κυριακής, έ-
γένετο ή πανηγυρική έναρξις των τα-
κτικών εργασιών της Συνελεύσεως εις
την αίθυσαν του Παργασοῦ. Αφού
ο Πρόεδρος του Δ. Σ. του Ταμείου κ.
Παπαφράγκος, εκήρυξε την έναρξιν
των εργασιών απηύθυνε, χαιρετισμόν
προς τους αντιπροσώπους και προς
τον μαχόμενον Στρατόν και απέτισε
φόρον τιμής προς την μνήμην των πε-
σόντων κατά τους τελευταίους πολέ-
μους και τον συνεχιζόμενον έθνοκτό-
νον πόλεμον. Μετά ταύτα, οι Σύνε-
δροι κατά σειράν ανέπτυξαν τας γνώ-
μας των επί της λειτουργίας και άνα-
πτύξεως του Ταμείου, διεξήχθη δέ ψη-
φοφορία και εξέλεγη το νέον Διοικητι-
κόν Συμβούλιον άπαρτιθέν έν εκ των
Ίατρών κ. κ. Ε. Παπαφράγκου, Χρ. Σα-
κελλαροπούλου, Ε. Χανδάνου και Σπ.
Παπαπέτρου εκ δε των Φαρμακοποιών
κ. κ. Θ. Κατσούλη, Ν. Δεδοπούλου του
Όδοντιάτρου κ. Χ. Πηχεών και ένός
αντιπροσώπου των Συνταξιούχων του
κ. Ν. Δρόσου.

Μεταξύ των άλλων άπεφασίσθη ή
κωδικοποίησις της Νομοθεσίας του
Τ.Σ.Α.Υ. και ή άπλούτευσις των δια-
τυπώσεων διά την άπονομήν των Συν-
τάξεων. Άς έλπίσωμεν ότι ή Διοίκη-
σις του Τ.Σ.Α.Υ. θα εύρη τους καταλ-
λήλους πόρους διά να χορηγήσιν συν-
τάξεις έπαρκείς εις τους υγειονομι-
κούς μας.

Και πάλιν από την Άμερικνήν τό
φως. Μετά την Πενικιλίνην, την στρε-
πτομυκίνην και τα άλλα θεραπευτικά
μέσα που έχάρισεν εις την ανθρωπό-
τητα ή Άμερικανική έπιστήμη, νέαι
κατά σειράν ανακοινώσεις των έπι-
στημονικών άμερικανικών κέντρων, μάς

έπιτρέπουν να έλπίζωμεν ότι σιγά σι-
γά εύρύνεται ή όδός προς καταπολέμη-
σιν των διαφόρων νόσων.

Τό Ίνστιτούτον Χημείας του Πανε-
πιστημίου της Πενσυλβανίας, άνεκοί-
νωσε την νέαν ανακάλυψιν προς κατα-
πολέμησιν της υπέρτασεως, την
«διυδρογοεκορμίνη». Η νέα αυτή
σκευασία, προϊόν έντατικής έρεύνης
και εργασίας, 4 Χημικών Ίατρών,
του Πανεπιστημίου της Πενσυλβανίας
άπεδείχθη, ότι χρησιμοποιομένη επί
των πασχόντων έξ' υπέρτασεως, έπι-
φέρει κατά τας ανακοινωθείσας παρα-
τηρήσεις, άναστολήν του σπασμοῦ
των αιμοφόρων άγγειων του έγκεφα-
λου. Επίσης δέν παρουσιάζονται δυ-
σάρεστοι έπιδράσεις εκ της λήψεως
του φαρμάκου.

Και ή συνέχισις του άγώνος υπέρ
της υγείας συνεχίζεται.

Εις την Φιλαδέλφειαν των Ήνωμέ-
νων Πολιτειών, 2 Ίατροί άνακοίνωσαν
ότι παρατήρησαν σημαντικήν βελτίω-
σιν εις περιπτώσεις θεραπείας της
νόσου του δέρματος- της άκμης, κα-
τόπιν επιθεμάτων από «ξηρόν πάγον». Μετά
μερικάς έφαρμογάς, τὰ έξανθή-
ματα έξαφανίζονται τάχιστα. Νά λοι-
πόν, νέον Ιδιαίτερος ένδιαφέρον τον
γυναικόκοσμον που τόσοσιν κατά την
νεανικήν του ηλικίαν έβασάνιζαν τὰ
διάφορα σπυράκια.

Έπειτα ή άνακοίνωσις της «Θεοφο-
ρίνης» του νέου αυτού φαρμάκου της
νόσου του Πάρκινσον, έπιφέρει άνα-
στάσεων. Οι δυστυχείς πάσχοντες
που δέν ήδύναντο πολλάκις ένεκα του
παρασιαζόμενου «τρόμου» των ά-
κρων ούτε και να φάγουν μόνοι των,
θα άνακουφισθούν και έλπίζωμεν όρι-
στικά.

Η πρό καιρού γενομένη άνακοίνω-
σις περί της ανακαλύψεως νέου θερα-
πευτικού φαρμάκου της «Κορτιζόνης»
μέ έξαιρετικά άποτελέσματα κατά
της άρθρίτιδος φαίνεται πως άρχίζει

νά διδη πλουσίους καρπούς κατά την
κλινικήν έφαρμογήν του.

Η καταπολέμισις της ρευματικής
αρθρίτιδος δέν πρόκειται μόνον να ά-
παλλάξη έκατομμύρια πράγματι πα-
σχόντων άνα την ύφήλιον, αλλά πρό
παντός να ώφελήσιν την παγκόσμιον
οικονομίαν.

Διότι, εις έκατομμύρια ώρων άπω-
λεσθείσης εργασίας, ύπολογίζεται
ή άπώλεια εργασίας καθ' όλον τον
κόσμον. Ειδικά εις την Μεγάλην Βρετ-
τανίαν ή άπώλεια χρόνου εργασίας
εκ των ρευματισμών είναι μεγίστη.

Άς εύχηθώμεν λοιπόν την ταχείαν
λήξιν των κλινικών έρευνών όλων
των ανθρωποσωτηρίων αυτών νέων
φαρμάκων και την εύρείαν διάδοσιν
τούτων προς άνακούφισιν των πα-
σχόντων.

Πλέον των 50 χωρών της γής, απέ-
στειλαν 1200 αντιπροσώπους εις τό
έν Λονδίνο συνελθόν Συνέδριον των
μελών της Βρετανικής Κοινοπολι-
τείας της Έθνικής Ένώσεως διά την
προστασίαν κατά της φυματώσεως.
Κατά τας συνεδριάσεις ή τραγικώτα
άνακοίνωσις ήτο ή υπό του Δρ. ΜΑΚ
Ντούγκαλλ, γενομένη, δι' ης οι εκ της
φυματώσεως θάνατοι καθ' όλον τον
πεπολιτισμένον κόσμον υπερβαίνουν
τά 3 εκατ. θύματα κατ' έτος.

Καθ' ά έτονίσθη μεταξύ των άλλων,
ό καλύτερος σύμαχος του ανθρώπου
εις την διεθνή έκστρατείαν των Κρα-
τών προς καταπολέμησιν της φυματώ-
σεως είναι καλή... διατροφή. Μετά τον
τελευταίον μάλιστα πόλεμον όπου οι
λαοί της γής κατάκεινται έξουθενω-
μένοι από την τεραστίαν πολεμικήν
προσπάθειαν ή δήλωσις αυτή του
Δρος Ντούγκαλλ, μάς ένέβαλε σέ σκέ-
ψεις. Διότι ό ρυθμός της καταστροφής
ταχύτερος κατά πολύ του ρυθμού της
ανοικοδομήσεως έχει συσσωρεύσει τέ-
τοια έρεπια ώστε οι άνθρωποι επί
πολλά έτη δέν θα κατορθώσουν να
ισορροπήσουν τας άνάγκας των μέ
τα ελσodήματά των. Άς έλπίσωμεν ότι ή
ταχεία και πραγματική ειρήνη εις όλον
τον κόσμον θα μάς έπιτρέψη να άνορ-
θοθώμεν τάχιστα και να καταπολεμη-
θι ούτω ή έξάπλωσις της έπαράτου
αυτής νόσου.

Σ. Ζ.

ΕΙΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΔΕΣ;

Του Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΒΩΣΥΝΙΩΤΗ

Σ άσχοληθούμε σήμερα με ένα παλιό, πολύ παλιό ζήτημα: Είναι πράγματι γυναίκαδες οι γιατροί ή όχι;

Γιατί στην εποχή που ζούμε όπως και στα παλιά τα χρόνια, είναι πολλά τα κορίτσια εκείνα που όχι με μεγάλη έμπιστοσύνη για τη μελλοντική συζυγική τους ευτυχία δέχονται να γίνουν σύζυγοι γιατρών. Και δεν είναι λίγα τα κορίτσια εκείνα που

απέριψαν άσυζητητή σχετικές προτάσεις γάμου.

Τούτο οφείλεται άποκλειστικώς και μόνο στην ύποψία ότι ένας γιατρός δεν μπορεί να είναι πιστός σύζυγος. Δεν είναι εύκολο πράγμα γι' αυτόν να παραμείνει σταθερός στη συζυγική πίστι. Η γυναίκα έχει πολύ πιο ανεπτυγμένο το αίσθημα του έρωτος, και η σκέψη ότι μπορεί μία μέρα να μοιράσει ο σύζυγός της την αγάπη του τότε με τη μία πελατисσά του και τότε με την άλλη, την κάνει να είναι πολύ επιφυλακτική.

Αναμφισβήτητο είναι ότι το μόνο έπαγγελμα που παρέχει στον άνδρα τη δυνατότητα να βλέπει καθημεριώς ως γυνώκεα καλλονάς, είναι το Ιατρικό. Βεβαίως βλέπει και άποκρουστικά ανθρώπινα σώματα αλλά δεν είναι αυτά που τρομοκρατούν τα κορίτσια.

Ο παθολόγος οφείλει να γυμνώσει το στήθος μίας γυναίκας, όμορφης ή άσχημης—άσχετο αυτό—για να χρησιμοποιήσει το στηθοσκόπιο. Θα της γυμνώσει την κοιλιά, θα την ψάψει για να την εξετάσει έπισταμένως και να βγάλει άσφαλή διάγνωση. Τό ίδιο και ο χειρουργός. Θα την γυμνώσει για μία έγχειρση και θα την γυμνώσει στις άλλες.

Και τί να πούμε για τους μάρμορες; Γι' αυτούς κανένα άπόκρυφο μέρος του γυναικείου σώματος δεν είναι άθέατο. Τό ίδιο μπορούμε να πούμε και για τον άφροδισιολόγο και για τον Ιατροδικαστή που θέλει να διαπιστώσει αν έλαβε χώραν βιασμός κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τό γνωστό λοιπόν γνωμικό. «Η γεινιάσει γεννάει τόν έρωτα» είναι εκείνο που καθιστά επιφυλακτικά τα κορίτσια. Έφ' όσον ο νεαρός γιατρός ή και ο μεσήλιξ άλόμος, θα έχει τη δυνατότητα—γιατί όχι προνόμιο—να έχει μπροστά του όλόγυμνο τό σώμα μίας ώρας γυναίκας, θα υπάρχει και η ύποψία πως σαν άνδρας, δε θα μπορέσει να άντισταθή επί πολύ στους πειρασμούς. Σήμερα μά ιστα, με την προκλητικότητα μερικόν γυναικών είνε ζήτημα εάν θα μπορούσε ν άντισταθή και αυτός ο «Άγιος Άντώνιος» ο άσκητής.

Αυτά σκέπτονται τα κορίτσια! Η πραγματικότης όμως είναι άλλη!

Εν πρώτοις, είναι άπολύτως έξηκριβωμένο ότι τό γυνό σώμα μίας γυναίκας όσο και αν είνε ώραία, δεν κάνει την παραμικρή έντύπωση στο γιατρό. Οι γιατροί βλέπουν γυνώκεα σώματα χρόνια και χρόνια πριν γίνουν γιατροί! Ός φοιτητάι στο Πανεπιστήμιο, στις κλινικές, στα νοκομεία, σπουδάζοντες, παρακολουθούντες τις έγχει-

ρήσεις που κάνει ο καθηγητής τους. Σήμερα, τό γυναικείο σώμα έπαψε να κάνει στον άνδρα την έντύπωση που έκανε πρό χρόνων. Με την καθιέρωση μάλιστα των «μπαίν-μίζ» οι άνδρες όλοι—και οι μη γιατροί—βλέπουν όλόγυμνα κατά έκατοντάδες γυναικεία σώματα.

Τό κάθε τί σ' αυτή τη ζωή είναι συνήθεια. Όσο περισσότερο προσφέρεται, τόσο και χάνει από την αξία του. Η προσφορά ρίχνει τη ζήτηση.

Γιά θυμηθείτε την ώραία παλιά εποχή, όταν οι Άθηναίοι για να δουν τόν άστράγαλο μίας γυναίκας περίμεναν όλόκληρες ώρες καθισμένοι στα τραπέζια καφενείου ή ζαχαρολποστέλου, κοντά σ' άφετηρία ή σε στάσι του τράμ! Και τί βλέπανε: Συνήθως άστράγαλο ντυμένο με λουστοί—γιατί οι γυναίκες φορούσαν μπόττες με κουμπιά, σπανίως δ' ίλη γάμπα και σπανιώτατα γόνατο! Είχαν ούρες οι φούστες τότε!

Γι' αυτούς τους χασομέρηδες, έλεγαν τότε οι Άθηναίοι:—Αυτός είναι γυναικάς!

—Αυτός είναι γυναικάκις!

—Αυτός είναι γυναικάκιος!

Οι γυναίκαδες ή γυναικάκηδες της χρυσής εκείνης εποχής δεν περιορίζοντο να χάσκουν μόνο στις στάσεις ή στις άφετηρίες των τράμ. Παρακολουθούσαν τις γυναίκες τις πείραζαν, τους έλεγαν νοστιμάδες ή σαχλαμάρες!

Άλλά υπήρχε ζήτησις τότε! Τώρα υπάρχει προσφορά!

Άλλάξαν τόσο πολύ οι καιροί!

Πολύ συχνά οι ένοχλητικοί εκείνοι γυναικάδες δέχόντουσαν κατάμουτρα και προς γενικό κάγχασμα κάποια άπρεπλά όποτε τό έβαζαν στα πόδια καταδικάμενοι από γενναία πρόγκα. Θεάματα που τό στερούμεθα τώρα στους δρόμους.

Βέβαια, οι γυναικοκυνηγοί δε λείπουν και σήμερα και δεν πρόκειται να εξαφανισθούν. Μόνο που τώρα οι γυναίκες γάμπες έξερχονται εις κινήν θεάν. Ούτε μακρυά φούστα τις κρύβει ούτε ή μπόττα με τό κουμπιά τις έπενδύνει. Φόρα όλα! Πλάτες, στήθη, μσχάλες, γάμπες!

Τί περισσότερο άπ' όσα βλέπουμε όλοι στους δρόμους, βλέπει ο γιατρός;

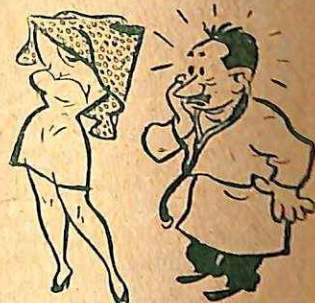
Άλλά μία παροιμία λέγει: «Χωρίς φωτιά καπνός δε βγαίνει». Είχε δίκιο ή είχε άδικο ο σατυρικός ποιητής όταν έγραφε τό άκόλουθο τετραστιχο που άπαγγέλληκε κατά τόν πρώτο χορό του «Ιατρικού Συλλόγου» των Άθηνών π. ύ δόθηκε πρό χρόνων στο «Τριάνον»:

Όλοι έν γένει οι γιατροί
μάμοι και παθολόγοι.

Όλοι ποιός λίγο, ποιός πολύ
είναι ΓΥΝΑΙΚΟ—λόγοι!

Σταύρος Ι. Βωσυνιώτης

Φαρμακοποιός

ΤΑ ΚΚΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΟΥΛΑΣ

Του Κ. Τ. Α.

ΝΑ ΠΡΩ΄, έδω και είκοσι χρόνια όταν ο γυναικολόγος Κ. Χ. έξακουσε άκόμη στην έπαρχία, δέχθηκε στο Ιατρείο του μία ντραντανοχωριάτικη ηλικίας σα-

ράντα περίπου χρόνων και τη δεκαοχτάρα κόρη της που άμέσως μόλις μπήκε, κάθησε σ' ένα κάθισμα και κατέβασε σά συνισταμένη τά μάτια. Ο γυναικολόγος γνώριζε και τις δύο έπισκέπτριές του.

—Καλώς την κυρά Άστέρω. Τί νέα από τό χωριό; Καλά όλοι. Ο κύρ—Σωτήρης;

—Σου στέλνει τους χαιρετισμούς του κύρ—γιατρέμ...

—Πότε ήλθες; Θα μείνης μέρες;

—Ούώχ!... Σου έφερα να διής την Άνθούλα μας...

—Τί έχει ή Άνθούλα;

—Νά!... Δεν άκούει κύρ γιατρέμ... Ξεροκέφαλη... Μας άνοιξε φασαρίες με τη κλιά της!

—Τί; Έχει κοιλιακές διαταράξεις;

—Άμ' ξέρου γώ πως τά λιέτε σεις οι γιατροί; Φουσκάκι κύρ—γιατρέμ κι όλο φουσκών... Τά κκιά!

—Τά κκιά;

—Ναίσκε!... Δεν άκούει!... Της λέου να φάη τρί, να φάη κάνα πλι, να φάη γιαούρτ!... Ίγώ τ' λέου ίγώ τ' άκούου... Όλο φασόλια και κκιά τρώει... Σ' ξέρς...

Φύτρουναν τά κκιά στην κλιά της κι δε βγαίνουν... Κι' όλο και φουσκάουν... Για τίρα κύρ—γιατρέμ τί πρέπει να γίνη για να βγούν...

Ο γιατρός έριξε μία ματιά προς τό μέρος της Άνθούλας που ντροπαλή είχε πάντα κατεβασμένα τά μάτια και κότταζε τό πάτωμα.

—Γιά έαπλώσου εκεί Άνθούλα...

—Πρόσιε γιατρέμ... μη την άγγίσης...

—Θά κυττάω την κοιλιά της... Πως θα καταλάβω τί έχει; Έαπλώσου Άνθούλα... Γιατρός είμαι... Δεν είναι ντροπή...

—Πώ! πώ! ντροπές που μας βοήκαν για να μην άκούει τό τρελλοκόριτσο! Νά τώρα που με τά κκιά σ... θα δείξης την κλιά σ!... Άν τό μάθει ο πατέρας σ θα... σκλιάσ!...

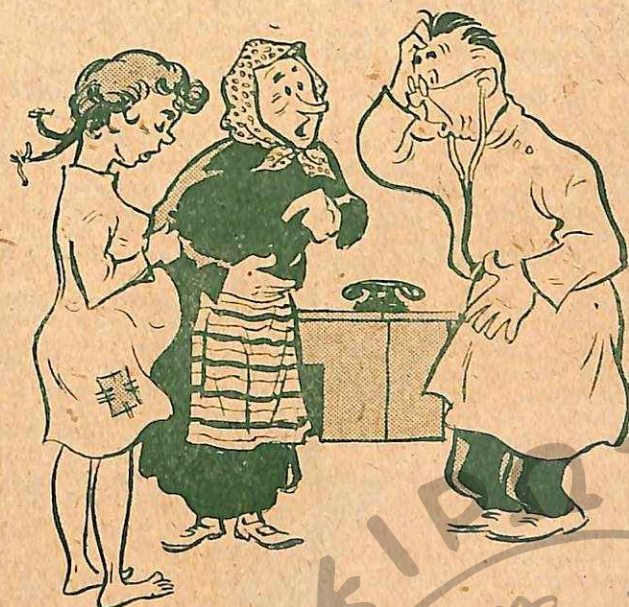
—Τί; Δεν ξέρει ο κύρ Σωτήρης πως μούφερες να δώ την Άνθούλα;

—Δέ τό ξέρ για! Τί να του τώλγα; Για να σκλιάσ; Χαίιντε! Έαπλώσε να δ' ή κύρ—γιατρός...

Η έξέτασ' δεν κράτησε παρά ένα λεπτό.

—Τί κουκιά και φασόλια μου τσαμπουνάς κυρά Άστέρω; Η κόρη σου έχει στην κοιλιά της ένα τσοπανόπουλο με τά τσαρούχια του, με τη γκλίτσα του και με τη φλογέρα του!

Η κυρά Άστέρω σήκωσε μονομιάς τά δυό της χέρια και κατάφερε στα ίδια της τά μάγουλα δυό δίδυμα χαστούκια!

—Τί είπες μαρέ κύρ—γιατρέμ!... Η κόρη μ; Η Άνθούλα μ; Που δε την είδε άκόμη ο ήλιος;... Είναι τά κκιά σ' λέω!

Η άγνη Άνθούλα που δεν την είχε δ' ή άκόμη ο ήλιος, άνασκήθηκε, κάθισε και ντροπαλή κύτταζε πάντοτε τό πάτωμα.

—Άκου κυρά Άστέρω... Ήλθες με τη χωριάτικη κουτοπονηρία σου να μου προτεινής με τρόπο να γίνω συνεργός σου σ' ένα έγκλημα! Η λύσις που γέννησε τό μυαλό σου δεν είναι ή καλή. Άν θέλεις να π'άς φυλάκη, πήγαινε μόνη σου. Συνένοχός σου

—Άκου τί σου μένει να κάνης. Παράδες ο κύρ—Σωτήρης έχει. Θα του π'ης πως διέγνωσα κάποιο δογκό στο στομάχι της Άνθούλας σου και πως πρέπει να την π'ας προς παρατήρησι σε μία κλινική των Άθηνών. Θα την π'ας σε μία κλινική που έγώ θα σου συστήσω. Σε δυό μήνες όλα τελειώνουν. Κύτταζε τότε τί θα τό κάνης τό παιδί. Άφ'ήσε το σε ξένα χέρια, χάρισε το στο δήμαρχο Άθηναίων, κάνε όπως νομίσης καλό. Άν κάνεις τό έγκλημα που σκέφθηκες να κάνης, έγώ θα σ'ας καταγγείλω και ή θα σε χύσω μόνη στη φυλακή ή με την Άνθούλα

(Συνέχεια εις την σελίδα 12)

έγώ δεν γίνομαι. Πάρε την κόρη σου και πήγαινε...

—Γιατρέ μ στα πόδια σ!... Θα τη σφάξ' ο Σωτήρης την καφερή... Και θα με σφάξ' κι' έμένα...

Και δόστου χαστούκια στα μάγουλά της, και δόστου τραβήγματα των μαλιών της.

—Τί μου κοπανάς λοιπόν κουκιά και φασόλια!

—Τί να κάνουμε κύρ—γιατρέμ; Θα μας σφάξ'... Πώ! πώ! ντροπές...

—Παράτα τώρα τά χαστούκια και τά μαλλιοτραβήγματα.

—Τί να κάνουμε; Τί θα γίνουμε;

—Αυτός πού... είνε έλεύθερος... Ά-ξίζει να γίνη γαμπρός σου;

—Άμ' ξιέρω κύρ—γιατρέμ ποιός είνε;

—Ποιός είνε Άνθούλα; Νά τόν βρούμε, να τά μιλήσουμε...

—Ούτε αυτόνη ξιέρ!...

—Άντε άντε!...

—Πώ! πώ! ντροπές!... Τί να κάνουμε γιατρέμ!... Σώσε μας...

Ο γυναικολόγος σκέφθηκε λίγες στιγμές, άναψε ένα σιγαρέττο και άποκρίθηκε:

—Άκου κυρά Άστέρω. Τό παιδί θα έλθ' όπωσδήποτε στον κόσμο. Έγώ συνεργός ενός έγκλήματος δε γίνομαι ούτε θα κλείσω τό στόμα μου αν πληρο-φορηθώ πως μόλις θα βγ'ης από δώ μέσα θα π'ας να β'ής καμιά μαμμή της κακιάς ώρας για να έπιτύχης αυτόπου δεν έπέτυχες από έμένα. Βάλτο καλά στο μυαλό σου! Σου άπαγορεύω να σκοτώσης τό παιδί και μ' αυτό ίσως και την κόρη σου.

—Θά μας σφάξ' ο κύρ—γιατρέμ... Δέ μας λυπάσαι;

—Άκου τί σου μένει να κάνης. Παράδες ο κύρ—Σωτήρης έχει. Θα του π'ης πως διέγνωσα κάποιο δογκό στο στομάχι της Άνθούλας σου και πως πρέπει να την π'ας προς παρατήρησι σε μία κλινική των Άθηνών. Θα την π'ας σε μία κλινική που έγώ θα σου συστήσω. Σε δυό μήνες όλα τελειώνουν. Κύτταζε τότε τί θα τό κάνης τό παιδί. Άφ'ήσε το σε ξένα χέρια, χάρισε το στο δήμαρχο Άθηναίων, κάνε όπως νομίσης καλό. Άν κάνεις τό έγκλημα που σκέφθηκες να κάνης, έγώ θα σ'ας καταγγείλω και ή θα σε χύσω μόνη στη φυλακή ή με την Άνθούλα

(Συνέχεια εις την σελίδα 12)

Σπρασμολυσίνη

Η ΕΠΙΤΥΧΕΣΤΕΡΑ ΑΝΤΙΣΠΑΣΜΩΔΙΚΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ

ΕΒΕΛΩΔΙΝΙ

ΠΟΛΥΔΥΝΑΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΤΟΝΟΤΙΚΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Μ Α Σ Α!...

Του 'Οδοντιάτρου κ. Π.

ημεῖς συντάξεως. = 'Από γνωστό οδοντίατρο ἰδὼν Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα ἀρχίζει ἀπὸ Π. ἐλάβομεν τὸ ἀκόλουθο ἀνέκδοτο, ποῦ καὶ τὸ δημοσιεύουμε μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι, μολονότι σ' αὐτὸ γίνεται ὑπερκατὰ λόγος γιὰ δημοσιογράφου ποῦ ἀνήκει στὴ σύνταξι τοῦ περιοδικοῦ μας.

«Ἀγαπῶ τοὺς δημοσιογράφους. Ἐννοῶ τοὺς εὐσυνηδέτους δημοσιογράφους. Ἐκείνους ποὺ θεωροῦν τὴ δημοσιογραφία ὡς λειτουργημὰ καὶ ὄχι ὡς ἐπάγγελμα. Καὶ ἔχω τὴν υποχρέωσι νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἂν τοὺς ἀγαπῶ, ὁ Κώστας Ἀθάνατος μὲ ἔμαθε νὰ τοὺς ἀγαπῶ. Ἦταν διευθυντὴς τοῦ «Ἐλευτέρου Ἀνθρώπου» ὁ Κώστας Ἀθάνατος, ἀριστος χρονολόγος, γλεντζές, καλαμπουριστὴς καί... πραγματικὸς Δὼν Ζουάν, καλὴ τοῦ ὥρα ἐκεῖ ποῦ βρίσκεται σήμερα, στὸ Παρίσι.

Ἀνοιχτοχέρης πάντοτε, σπάταλος, πονόψυχος, ἀλτρουίστης. Οἱ συντάκτες τοῦ «Ἐλευτέρου Ἀνθρώπου», τὸν λάτρευαν. Ὅσα τοῦ χρωστοῦσαν... τοῦ τὰ χάριζαν. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν οἱ περιστάσεις τὸν ἐξανάγκασαν νὰ διακόψῃ τὴν ἐκδοσὶ τοῦ «Ἐλευτέρου Ἀνθρώπου» κατὰ τὸ 1937, οὔτε ἕνας συντάκτης τοῦ δὲν τὸν τράβηξε στὰ δικαστήρια γιὰ καθυστερημένους μισθοὺς του, μολονότι χρωστοῦσε εἰς ὅλους. Ἦταν πελάτης μου Καλὸς πελάτης. Μοῦ ἔστειλε τοὺς συντάκτες του καὶ πλήρωνε ἐκεῖνος.

Μιά μέρα, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1934 μοῦ ἔστειλε τὸν ἀναγνωματογράφου τοῦ κ. Τ. Α. Εἶχε τὸ ὄλον ὀχτὼ γερὰ δόντια ὁ κ. Τ. Α. Τὰ ἄλλα ὅλα ἤθελεν πέταγμα. Τὸ ἀτύχημα ἦταν γιὰ τὸν κ. Τ. Α. ὅτι τὰ ὀχτὼ γερὰ δόντια, τοῦ δὲ μποροῦσαν πιά νὰ τοῦ χρησιμέψουν. Ἦσαν... διεσπαρμένα στὸ στόμα του!

—Θὰ τὰ βγάλουμε ὅλα κ. Τ. Α. καὶ θὰ βάλετε ὀδοντοστοιχία.

—Ὅλα; Ἀπὸ τώρα γιαιτρέ μου;

—Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά!

—Κάμετε λοιπὸν ὅ,τι ἔχετε νὰ κάμετε...

Τοῦ ἔβγαλα ὅλα τὰ δόντια. Γερὰ καὶ κούφια. Γιὰ νὰ τοῦ κάνω ὥστόσο τὴν ὀδοντοστοιχία, ἔπρεπε νὰ περάσῃ τὸ ὀλόκληρο ἐξάμηνο τοῦλάχιστον. Γιὰ νὰ σκληρυνθοῦν τὰ ὀδὸλα πρὶν νὰ τοῦ βάνω τὴν ὀδοντοστοιχία.

Στὸ ἀναμεταξύ, ὁ «Ἐλευθέρος Ἀνθρώπος», πῆρε τὴν κάτω βόλτα. Τὸ δελτίο κάθε μέρα σημειῶνε πῶσι τῆς κυκλοφορίας. Ἀντίο γιὰ πάντα οἱ παχουλὲς ἀγελᾶδες γιὰ τὸ συντακτικὸ προσωπικόν!

Στὸ τέλος τῆς δεκαμερίας ὁ διαχειριστὴς τῆς ἐφημερίδος μόλις κατόρθωνε νὰ πληρῶνῃ στὸν κάθε συντάκτη τὸ τρίτο ἢ καὶ τὸ πέμπτο τῶν ὧσων εἶχε νὰ λάβῃ! Ὁ Τ. Α. ἔτρωγε σουπίτσες, κουρκουτάκια, καὶ πουρεδά-

κια. Οὔτε ἕνα δόντι στὸ στόμα του! Γιὰ νὰ βάλῃ τὴν ὀδοντοστοιχία του ἔπρεπε νὰ πληρῶσῃ ὁ Ἀθάνατος! Πῶς ὅμως νὰ τοῦ πληρῶσῃ τὴν προεργασία ἐξαγωγῆς κ.τ.λ. καὶ τὴν ὀδοντοστοιχία, ἀφοῦ δὲν εἶχε νὰ τοῦ πληρῶσῃ οὔτε τὸ μισθὸ του; Οἱ ἐβδομάδες καὶ οἱ μῆνες περνοῦσαν καὶ ὁ ἀτυχὴς Τ. Α. ἐξακολουθοῦσε νὰ τρώγῃ σιυπίτσες, κουρκουτάκια καὶ πουρεδάκια.

—Τί τὰ ἤθελα ὁ βλάκας αὐτὰ; ἔλεγε ἀπογοητευμένος στοὺς συναδέλφους του. Κάτι μασοῦσα μὲ τὰ ὀχτὼ γερὰ μου δόντια! Νὰ τώρα ποῦ ἀπόμεινα μὲ τὰ ὀδὸλα μου! Πάλι καλὰ ποῦ δὲ μοῦ τὰ βγαλε κι' αὐτὰ ὁ ὀδοντίατρος.

Μιά μέρα ὥστόσο ἔχασε τὴν ὑπομονή του καὶ μπῆκε. Ἐξῆλτος στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀθάνατου.

—Τί θὰ γίνῃ Κώστα μὲ τὸ στόμα μου; Θὰ τοῦ βάλω καμμιὰ φο ἂ δόντια ἢ δὲ θὰ τοῦ βάλω;

—Ὁ Κώστας Ἀθάνατος τὸν κύτταξε λίγες στιγμὲς περίλυπος πρὶν ἀπαντήσῃ:

—Φτωχέ μου φίλε! Τί νὰ τὰ κάνουμε τὰ δόντια ἀφοῦ δὲν ἔχουμε νὰ φάμε;

Τί ν' ἀπαντοῦσε ὁ ἀτυχὸς Τ. Α. σ' αὐτὴ τὴν τετράγωνη λογική;

Εἶχε καὶ κάποιο πάθος ὁ Κώστας Ἀθάνατος. Ἐρωτὰ στὸ Καζίνο τοῦ Λουτρακίου. Ἐπρεπε νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ ὀπωσδήποτε δυὸ—τρὶς φορές τὴν ἐβδομάδα. Συνήθως ἔπαιρνε μαζί του τὸ μακαρίτη Κούρκουλο. Νέος μὲ μεγάλο μέλλον ὁ Κούρκουλος, πνευματωδέστατος, λαμπρὸς δημοσιογράφος. Ἐζῆσε σὰν ἔξυπνος ἄνθρωπος καὶ πέθανε σὰ βλάκας. Ἐνα πρωὶ ὁ Κούρκουλος, πλησιάζει τὸν Τ. Α. καὶ τοῦ λέει ἐμπιστευτικά.

—Χθὲς βράδυ ὁ Κώστας κέρδισε διακόσια χιλιάδικα.

Κερκυραῖος ὁ Κούρκουλος, Κερκυραῖος καὶ ὁ Τ. Α.

—Τί λὲς μωρέ; Μὲ κατεργάζεσαι;

—Μὰ τὸν Ἅγιό Σπυρίδωνα!

—Μὲ κοιονάρεις Κούρκουλε!

—Ναὶ σοῦ λέω! Ἐγὼ ἔχασα δυὸ

ἐκατοστάκια καὶ τοῦ εἶπα πῶς ἔ-

χασα πέντε χιλιάδες. Δὲν ξέρω ἂν

μὲ πιστεψῇ ἀλλὰ... τοῦ τίς πῆρα

—Νὰ τίς δῶ!

—Νάτες!

Ὁ Τ. Α. γούρλωσε τὰ μάτια τοι!

Πέντε χιλιάδες! Ποῦ θὰ μποροῦσε

τὸ 1936 νὰ τίς βρῇ ὁ Κούρκουλος

ἂν δὲ τοῦ τίς εἶχε δώσει ὁ Ἀθάνα-

τος καὶ πῶς θὰ τοῦ τίς ἔδινε ὁ Ἀ-

θάνατος ἂν δὲν εἶχε κερδίσει;

Ποῦ νὰ πιάσῃ πέννα ὁ Τ. Α.! Ποῦ

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 12)

Τοῦ Γιατροῦ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ

ΤΟΥ κ. ΤΑΣΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)
Ἰ ΦΟΙΤΗΤΑΙ καὶ οἱ ἡθοποιοὶ ἔγιναν μιά παρέα καὶ δὲν ἄργησαν νὰ συνεννοηθοῦν. Πρῶτος ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Σπύρος ὁ Παντόπουλος:

«Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι! Κύριοι φοιτηταί!... Ἐχόμεν νὰ κάμωμεν μὲ πρώτης τάξεως κορόϊδο! Σὲ λίγο, τὸ κορόϊδο δὲ θὰ ἔχῃ ταβέρνα. Οὔτε βαρέλι, οὔτε κατασρόλα!

Εἴμεθα περίπου δώδεκα ἐν ὄλῳ! Ἐχομε καιρὸ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνες νὰ τὰ φάμε ἐμεῖς ὅλα αὐτὰ καὶ νὰ μὴ τὰ φάνε ἄλλοι. Ἐχεμύθεια λοιπόν! Ἀς μὴ τὸ μάθῃ ἄλλος φοιτητὴς, ἂς μὴ τὸ μάθῃ ἄλλος θεατρίνος! Γιατὶ ὅσοι περισσότεροι γίνονται οἱ θαυμασταὶ τοῦ Κάρδαμου, τόσο γρηγορότερα θὰ μείνουν χωρὶς Κάρδαμο. Σύμφωνοι;

—Σύμφωνοι!
—Πίνω λοιπὸν εἰς ὑγείαν ὄλων καὶ ζήτω ἡ πλάκα καὶ τὸ τιμπεσίρι! Ζήτω καὶ ὁ Κάρδαμος!
Ἀλλὰ μὲ τοὺς ἡθοποιούς καὶ μὲ τοὺς φοιτητὰς ἤλθε ἀπρόσκλητος νὰ συμμαχήσῃ καὶ ὁ ὑπρέτης τοῦ Κάρδαμου, ὁ νεαρὸς Μασούρας, ἕνα παιδί δεκατριῶν τὸ πολὺ χρόνων, ἔγγονος τοῦ περίφημου Μασούρα.
Τὸ ὄνομα τοῦ Μασούρα μᾶς υποχρεώνει ν' ἀνοίξωμε μιά παρένθεσι: Δὲν ὑπάρχει νεοέλληνας ποῦ νὰ μὴ ἔχῃ ἀκούσει τὴ φράσι: «Τὴν ἔπαθε σὰν τὸ Μασούρα». Ποιὸς ὥστόσο ἦταν ὁ Μασούρας καὶ ποιὸ τὸ πάθημά του, μόνο ὅσοι ἀπομένουν ἀπὸ τοὺς πολὺ παλαιοὺς Ἀθηναίους γνωρίζουν. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ ὑποθέτουν πῶς ὁ Μασούρας εἶχε πέσει θύμα δικαστικῆς πλάνης... Κάθε ἄλλο. Ὁ Μασούρας ἔπεσε θύμα... μιάς μικρῆς ζωτοχήρας! Εὐπορος περιβολάρης καὶ εὐθυμὸς τύπος, ἐρωτεύθηκε μιά ὁμορφὴ καὶ νεαρή ζωτοχήρα ποῦ τοῦ τὰ ἔφαγε ὅλα καὶ τὸν ἄφησε κυριολεκτικὰ στὸ δρόμο. Ἀν ὁ τύπος αὐτὸς ζοῦσε στὴ δική μας ἐποχή, ἀσφαλῶς θὰ τοῦ τραγουδοῦσαν στὸ πέρασμά του οἱ μάγκες τὸ τελευταῖο ἀριστούργημα τῆς νεολογικῆς μουσικῆς καὶ ποιήσεως:

Τί κακό! Τί κακό εἶν' αὐτὸ ποῦ βρῆκες

Νὰ στὰ τρῶν! Νὰ στὰ τρῶν οἱ πιτσιρίκες.

Ἀλλὰ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς δὲν ἦταν τόσο πολὺ προσδευμένοι στὴ μουσικὴ καὶ στὴν ποίησι καὶ ἀρκέσθηκαν νὰ τὸν δίνουν ὡς παράδειγμα. Ἔτσι ἔμεινε ὡς τίς μέρες μας ἡ φράσι: «Τὴν ἔπαθε σὰν τὸ Μασούρα».

Ὁ Μικρὸς Μασούρας πλησίασε σὰ συνεσταλμένος, ξεροκατάπιε καὶ τέλος στράφηκε πρὸς τοὺς ἡθοποιούς:

—Θεατρίνοι εἰστε σεῖς;

—Ναί, Θεατρίνοι.

—Καί... κάνετε τὴ Γκόλφω;

—Καὶ τὴ «Γκόλφω» κάνουμε καὶ τὸν «Ἀγαπητικὸ τῆς

Βοσκοπούλας» καὶ τὸ «Χορὸ τοῦ Ζαλόγγου» καὶ τὴν «Ἑσμὴ τὴν Τουρκοπούλα» καὶ τὴ «Γενοβέφα».

Ὁ μικρὸς γούρλωσε τὰ μάτια του καὶ ἀποτραβήχτηκε χωρὶς νὰ πῇ λέξι. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ὥστόσο ἐκείνη συμφορὰ στίς κατασρόλες τοῦ Κάρδαμου! Πέντε πιάτα σερβίριζε... τρία ἔγραφε! Δυὸ ὀκάδες κρασί σερβίριζε... τρακόσια δράμια ἔγραφε. Βάλλθηκε μὲ τὰ καλά του ὁ μικρὸς Μασούρας νὰ περιποιηθῇ τὸν ἀτυχὸ καὶ ἀγαθὸ Κάρδαμο, ὅσο ἡ νεαρή ζωτοχήρα εἶχε περιποιηθῇ τὸν παπποῦ του! Τὴ «Γκόλφω» καὶ τὴν «Ἑσμὴ τὴν Τουρκοπούλα» ἤθελε νὰ δῇ ὀπωσδήποτε! Καὶ γιὰ νὰ δῇ τίς δυὸ αὐτὲς θρυλικὲς ἡρωίδες τοῦ Περσεΐδου, ἦταν ἱκανὸς ὄχι μόνο τίς κατασρόλες τοῦ Κάρδαμου νὰ προσφέρῃ στοὺς θεατρίνους ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιο τὸν Κάρδαμο νὰ τὸν ψῆσῃ καὶ νὰ τοὺς τὸν σερβίρῃ!

Ἡθοποιοὶ καὶ φοιτηταὶ καθιέρωσαν σύστημα:

Δέκα ἔτρωγαν; Οἱ πέντε πλήρωναν. Οἱ ἄλλοι κιμωλία! Φέσι ὅπως λέγεται σήμερα! Τὴν ἄλλη μέρα πλήρωναν ὅσα, δὲν εἶχαν πληρώσει τὴν προηγούμενη—χωρὶς νὰ πλη-

ρώσουν ὅσα χρωστοῦσαν—καὶ δὲν πλήρωναν ὅσοι εἶχαν πληρώσει τὴν προηγούμενη! Αὐτὰ γινόντουσαν κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ πρώτου μεγάλου πολέμου. Οἱ Ἀθηναῖοι πενοῦσαν καὶ τότε, ἰδίως κατὰ τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν Ἀγγλογάλλων ἀλλὰ ὄχι ὅσο κατὰ τὸν πρώτο χρόνον τῆς γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς. Ἡ μαύρη ἀγορὰ δὲν ὠργίαζε τότε. Ὅλα σπανίζανε στὴν ἀγορὰ ἀλλὰ διατηρήθηκαν σχεδὸν οἱ τιμὲς οἱ προπολεμικῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ δραχμὴ ὄχι μόνον δὲ στραπατσάρισκε τότε ἀλλὰ καὶ βρέθηκε στὸ τέλος τοῦ πολέμου σὲ θέσι πολὺ πρὸ καλῆ ἀπὸ τὸ γαλλικὸ φράγκο καὶ ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸ σελίνι. Τρία γαλλικὰ φράγκα ἢ δραχμή! Εἰκοσιτέσσερις δραχμὲς ἢ ἀγγλικὴ λίρα! Ἡ δραχμούλα μας πῆρε τὴν πρώτη κάτω βόλτα κατὰ τὴ διάρκειά τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ὅποταν καὶ κατέπληξε τοὺς οἰκονομολόγους ὄλου τοῦ κόσμου ὁ Πρωτοπαπαδάκης μὲ τὸ περίφημο ψαλλίδισμά της!

Τὰ βαρέλια ἀδειάζαν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο! Ἀρχισαν νὰ λιγοστεύουν οἱ κατασρόλες! Τὰ τυριά ἐξαφανίζόντουσαν!

Ποντικοὶ καὶ κατασρόλες στὴν ταβερνούλα!

Ἔτσι, μιά μέρα, ὁ Κάρδαμος, χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς δὲ μπορούσε πιά οὔτε Κάρδαμο νὰ ἀγοράσῃ!

Φιλοσοφικὰ ἔκλεισε τὴν ταβερνούλα του, κρέμασε στὴν πόρτα του τὴν πινακίδα:

«ΕΔΩ Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ»

καὶ καθισμένος στὸ πεζοδρόμιο περίμενε ὁρρώστους νὰ τοὺς θεραπεύσῃ!

Τοὺς περιμένει ἴσως ἀκόμα...

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΝΟΣΕΡUM

Ἡ καλλιτέρα τονωτική, ἀναπλαστικὴ καὶ ἀντιαναιμικὴ σκευασία, δι' ἐνδορρινικῆς ὁδοῦ.

RHEOCHOLINE

Ἡ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΕΩΣ
ΧΟΛΟΚΙΣΤΙΤΙΔΟΣ ■ ΗΠΑΤΙΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΕΡΟΥ

Τι διηγούνται οι γιατροί ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

Ο ΛΟΓΟ ΕΧΕΙ σήμερα σ' αυτή τη στήλη, αναγνώστης μας γιατρος που έξασκεϊ στο Άγρίνιο, δ κ. Σ. Π.

Μας παρακαλεί να φέρουμε στη δημοσιότητα απόσπασμα έπιστολής πελάτου του. Καί να το δημοσιεύσουμε ως έχει. Με τις ασυνταξίες του και εις άνορθογραφίες του.

Κάποιος πελάτης του του έκθέτει τὰ της υγείας του γιου του και του ζητάει, ούτε λίγο ούτε πολύ, να βασισθῇ εις όσα του γράφει και όχι μόνο να κάνει τη διάγνωσή του αλλά και να πάρη... την πίεσι του άσθενους έξ αποστάσεως!

Δημοσιεύουμε πολύ ευχαρίστως, τὸ ἐν λόγω απόσπασμα της έπιστολής του έπαρχιώτου για να σχηματίσῃ ὁ αναγνώστης ιδέα των συνθηκών υπό τὰς όποιας και σήμερα, ένας γιατρός έξασκεϊ τὸ ἐπάγγελμα του στην έπαρχία.

Σημειώματα λεπτομερῆ:

1) από τοῦ 1937 προσεβλήθη από ζαλάδες στο κεφάλι και έσωτερική ανάφρησιν καθὸς και ροή αϊμάτου ἐκ των ὀπισθεν όταν ἐβάδιζεν πορίαν του ἐπρίζονταν τὰ χέρια και πόδια, ἐν συνεχεία οἱ ζαλάδες μέχρι τοῦ 1947 που ἀνακάλισαν μακροχρόνιους ἀμβάδες.

2) τώρα ἐπροσεβλήθη από ἀδυναμίας ἀφθάστου βαθμοῦ, ζαλάδας δηαρκίας και μελανχολίας, μεγάλης διαρκίας διςχιλιότηας, ἡ ὁρασίς του σκοτεινὴ μρμιγκιάζουν τὰ μάτια του.

3) σὲ όλα τὰ μέλη του σώματος ἐσθάνητε ἕνα κινιτὸ κτήπιμα έσωτερικὸ λὲς και τὸν τρόπον καὶ ζωντανὸ πράγμα και τοῦ προκαλεῖ γρατσουνήματα.

4) ἐντερικὲς ἐνωχλίσεις και περιοδικὸ πρητό.

5) τοῦ παρουσιάζεται ψήξης τῶν ἄκρων δηλαδὴ ἀπότομα παγόνουνε τὰ πόδια του τὰ χέρια ἐπὶ 24ου συνεχίας στένωσις θόρακος, πέρυσι ὡς στρατιώτης που ἦταν ἐξετάσθη στο νοσοκομεῖο και τοῦ βοήκαν οὐρία αἱμάτου 57 οῦο σὲ όλα αὐτὰ τὰ συμπτώματα νὰ στηριχθῇ και νὰ βγάλει συμπέρασμα θεραπεία ἀπὸ τί προέρχονται, όλα αὐτὰ πρὸ παντός νὰ τοῦ ἐπαναφέρωμεν τὴν λειτουργίαν τῶν αἰσθήσεων μήπως χρειάζετε καμιά ἡλεκτροθεραπεία γιὰ τὸ νεβρικό συστημα ἀπὸ τὰ πόδια του προέρχεται μὴ ἀδυναμία και αὐτομάτος χάνει τὴν αἰσθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου μετρήστε τὴν πίεση μήπως πρόκειται περὶ φυματίωσης.

Δὲ γνωρίζουμε, τί διέγνωσε ὁ φίλος γιατρός, πὼς τὰ κατάφερε νὰ πάρη με τὸν ἀσύρματο τὴν πίεσι τοῦ άσθενους και τί εἶδους θεραπείαν διέταξε.

Πάντως, ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὸν τὴν συμπάθειάν μας.

Ο ΙΔΙΟΣ

Τι διηγούνται οἱ ἄρρωστοι ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

ὲ τὸ μουνιούρη ἄρρωστο συναντηθήκαμε στην σκάλα ἐνὸς παθολόγου και, πράγμα που τὸ περιμέναμε ἄλλωστε ἄρχισε σὴ στιγμή τὴς ἱεραμιάδες του ἐναντίον τῶν γιαιτρῶν και τῆς ἐπιστήμης.

— Πάλι ἄρρωστος;
— Καί πὼς θὰ μπορούσα νὰ γίνω καλά ἀφοῦ οἱ γιαι-

τροὶ ὅλοι ἔχουν μεσάνυχτα; Νοιώθω καὶ τί μεσα μου που δὲν πάει στρατά. "Αντε νὰ δοῦμε τί ἄλλο θὰ μοῦ ἀπαγορεύῃ ὁ κ. "Ασκληπιάδης. Γιατί, γιὰ νὰ ξέρης. "Όταν τὰ βρίσκουν, μπαστούνια δὲ σὲ στέλνουν στο διάολο νὰ γίνης καλά ἢ νὰ τὰ τινάξης, ἄλλὰ παίρνουν ἄλλόκοτο ὕφος γιὰ νὰ σοῦ συστήσουν ἀποχῆς και στερήσεις. Κοροϊδία φίλε μου! Μὰς κοροϊδεύουν και μὰς ἀρχικοροϊδεύουν! Μὴ φᾶς αὐτὸ, μὴ φᾶς ἐκεῖ νο, κόψε τὸ τσιγάρο, μὴ πῇς δρᾶμι και ξαναπέρνα σὲ δέκα μέρες νὰ σὲ ξαναῖδῶ! Σκάς αὐγὸ ἢ χύνεσαι; Θέλεις μὴ ἀπόδειξι πὼς μὰς κοροϊδεύουν; "Εδὼ και εἴκοσι μέρες με ἐξέτασε ἕνας μεγάλος παθολόγος. "Εχεις ἄλατα! "Εχεις ἐτοῦτο! "Εχεις ἐκεῖνο! "Εχεις τὸ ἄλλο! "Αρχισα νὰ πιστεύω πὼς ἔχω τὸ διάολο μεσα μου. Θὰ κάνης αὐτὸ θὰ κάνης ἐκεῖνο! "Αποχὴ ἀπὸ αὐτὸ! Μὴ βάλης στο στόμα σου ἐκεῖνο! Πρόσεξε τώρα με τὴς ψησταριές, τὰ σπληνάντερα, τὰ κοκορέτσια και τὰ ντονέρια. Ὅτε μπουκιά. Ὅτε μυρωδιά. Γουλιά κρᾶσί. Θὰ παίρνης ἀπὸ αὐτὰ τὰ χάπια ὀχτὼ τὴν ἡμέρα. Ἀπὸ αὐτὰ παίρνω και ἐγὼ γιατί κι' ἐγὼ τὰ ἴδια ἔχω! Καὶ ἀφοῦ μοῦ ἔδειξε ἕνα σαληνᾶριο μ' ἀμερικάνικα χάπια, πῆρε μπροστὰ μου δύο, λέγοντάς μου.

— Καλὰ που τὰ θυμήθηκα. Εἶνε πολὺ ἀποτελεσματικά.

— "Ὅστε και σεῖς γιαιτρέ μου τὰ δικά μου χάλια ἔχετε;

— Καὶ χειρότερα. Χρειάζεται ὑπομονὴ και φρόνησις. "Όπως εἶπαμε. Θ' ἀκολουθήσῃς τὴ διαίτα που σοῦ διέταξα και θὰ ξανάλθης νὰ σὲ δῶ σὲ δέκα μέρες.

"Ε! Τί νὰ σοῦ πῶ φίλε μου! "Ο διάλογος τὰ ἔφερε νὰ μῶ τὸ ἴδιο βράδυ σὲ μὴ κασμικὴ ταβέρνα γιὰ νὰ συναντήσω κάποιον παληόφιλο... και ποῖο νομίζεις πὼς εἶδα νὰ καταβροχθίζῃ τὸ καταπέτασμα, νᾶναι στο κέφι και ν' ἀδειάζῃ σὰ νεροχύτης τὰ ποτηράκια; Τὸ γιαιτρό που πῆρε μπροστὰ μου τὰ χάπια που μοῦ σύστησε, και μοῦ συμβούλεψε κάθε εἶδους ἀποχὴ και κάθε στερήσι!

— Μὰ ἕνας γιαιτρός ξέρει τί κάνει;

— Πὼς εἶπες; Δὲν ἔχει σικὸτί ὁ γιαιτρός; Δὲν ἔχει νεφρά; Δὲν ἔχει σπλῆνα; Δὲν ἔχει στομάχι; Δὲν ἔχει ἄλατα; Δὲν ἔχει πίπερα; Κοροϊδία φίλε μου! Κοροϊδία με λοφίο!

— "Ὅστε δὲν ἔκανες ὅσα σοῦ εἶπε;

— Νὰ πεθάνω ἀπὸ ἀποχῆς και ἀπὸ πείνα; Καλὺτερα νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια μου. Πὼς;

Ο ΙΔΙΟΣ

Η ΕΚΠΟΡΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ...ΔΟΚΑΣΤΡΟΥ!

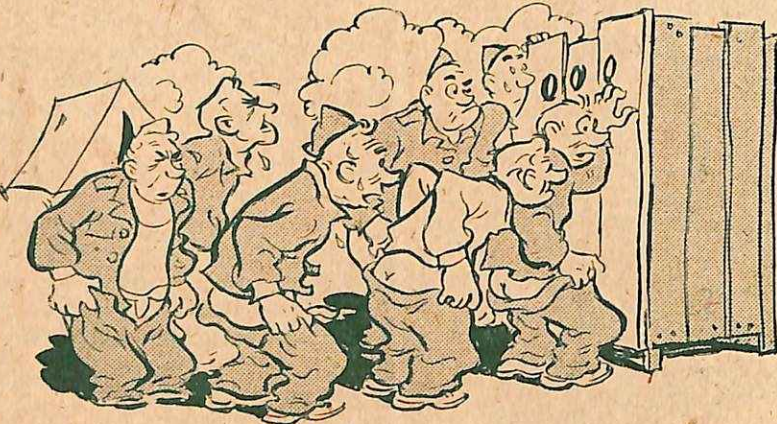
εβαίως έχω ένα σωρό ανέκδοτα άρρώστων φαντάρων να σας διηγηθώ, μās έλεγε ο άρχίατρος ένός Στρατιωτικού Νοσοκομείου τών Αθηνών. Άνέκδοτα ήλιθίων, ανέκδοτα δειλίων και ανέκδοτα γενναίων. Θα άρκεσθώ ώστόσο σήμερα, να σας πώ ένα χαριτωμένο έπισόδιο τού πρώτου μεγάλου πολέμου. Πώς ένας λόχος τού Α'. Πεζικού Συντάγματος τά κατάφερε να έκπορθήση... τó κου...δόκαστρο!

—Ωστε... ύπηρε έαυτό τó κάστρο; —Ο λόχος τού Α'. Πεζικού Συντάγματος τó έκανε ύπαρκτό! Ήμουνά τότε άνθυπίατρος άπεσπασμένος στο Α! Πεζικό Σύνταγμα. Κατά τά μέσα τού 1917, ή 2α Μεραρχία ήρθε τή διαταγή νάκαταλάβη τόν κάμπο τού Στρυμόνος. Ή έπιχείρησι έγινε μιά όλοσκότεινη νύχτα με όση δυνατή μουσικότητα και όσες δυνατός προφυλάξεις γιατί άν ό έχθρός έπαιρνε είδησι τó όχυρό Ρούπελ και τó Δεμίρ Ίσάρ θά μās τάραζαν με τά πυροβόλα τους. Εύτυχως, ή έπιχείρησι επέτυχε και όταν λίγο μετά την άνατολή τού ήλιου ό έχθρός ήρθε είδησι, οι άνδρες είχαν όσηδυνατή άσφάλεια μέσα σε ταχύσκαπτα ή παληά χαρακώματα και παληά άμπρι.

Ο λόχος πού έκανε τó κατόρθωμα, είχε καταλάβει τó Χαζινάτάρ, ένα ιστορικό χωριό πού άπό τούς κανονιοβολισμούς είχε έξαφανίθι άπό προσώπου Γης. Μόνο κάτι σπασμένοι σταυροί έδειχναν τή θέσι τού Νεκροταφείου και τής ιστορικής έκκλησίτσας και μερικοί τοίχοι ή θεμέλια έδειχναν τή θέσι τού χωριού. Ύστερα άπό έννατική δουλειά τριών ήμερών οι φαντάροι είχαν έπανορθώσει τις βλάβες χαρακωμάτων και άμπρι και άψηφούσαν πιά τή βροχή τών όβίδων τού Ρούπελ και τού Δεμίρ Ίσάρ. Άπό τού σημείου αúτου άρχίζει ή κωμικοτραγική περιπέτεια και ή έκπόρθησι... τού κου...δόκαστρου! Πρέπει να διευκρινίσω ότι τó Χαζινάτάρ τó είχαν εγκαταλείψει πρό όχτώ μη-

νών οι Άγγλοι, έκδιωχθέντες... άπό τά κουνούπια! Τί κουνούπια και πόσα ήσαν! Μεγάλα, γιγαντιαία! Τó κεντρί τους περνούσε άμπέχωνο, πουκάμισο, φανέλλα και σου σχημάτιζε καρούλα στη σάρκα! Ή έρήμωσι είχε μετατρέψει σε έλη τά χωράφια και τά κουνούπια είχαν γίνει άνίατη πληγή! Μετά τή δύση τού ήλιου ή ζωή καταντούσε μαρτυρική. Οι τηλεφωνηταί πού περνούσαν τή νύχτα τους σε βάθος τεσσάρων μέτρων, βγαίνανε τó πρώτ με πρισμένα χέρια, με πληγές στους τραχύλους τους, παραμορφωμένοι!

Όταν οι φαντάροι έξασφαλίστηκαν σχετικά, άρχισαν να ψάχνουν για να άνακαλύψουν τήν ιστορική έκκλησίτσα. Στην έκκλησίτσα εκείνη βρισκόταν μιά θαυματουργή εικών τής Παναγίας και κάθε χρόνο δεκάδες χιλιάδων πι-

στών πήγαιναν να τήν προσκυνήσουν. Αυτό τó εικόνισμα έψαχναν να βρούν οι φαντάροι. Και πρέπει να τονίσω ότι και τότε όπως και τώρα οι φαντάροι μας ήσαν εύσεβείς και στους κινδύνους τους τή βοήθεια τής Παναγιάς ζητούσαν. Άν τύχαινε καμμιά φορά να άφαιρεθί ένας φαντάρος και να έκφρασθί άνεβλαβώς για τά θεία, οι οι συνάδελφοί του... τόν τάραζαν στίς καρπαζές!

Ξαφνικά, άνάμεσα στους σπασμένους σταυρούς τού νεκροταφίου άκούστηκαν φωνές:

—Άπό δώ παιδιά! Τρέξτε!

—Βρήκατε τήν έκκλησίτσα!

—Μέλι! Κερήθρες! Μέλια μωρέ να φάη όλη ή Μεραρχία!

Τό τί έπηκολούθησε δέν περιγράφεται!

Μέλι! Κερήθρες γεμάτες μέλι! Στο «άψε-σβύσε» οι φαντάροι φόρεσαν τις μάσκες τους, τύλιξαν τά χέρια τους με πετσέτες και έκαναν ήρωική έφοδο κατά τών εκατομμυρίων τών μελισσών! Ή σκηνή ήταν έξαφρενική! Πάει περίπατο τó έλληνικό φιλότιμο, πάει κατά διαόλου ή πειθαρχία! Ποιος θά άρπάξη τó μεγαλύτερο κομμάτι! Ο λοχίας σιτιστής χάνει τήν ύπομονή του, γίνεται έξω φρενών και άρχίζει να πετάη κομμάτια κερήθρας στα μούτρα τών φαντάρων.

—Πάρτε ξελιγωμένους... φάτε λυσσαμένοι!

Άλλά άλλες φωνές λίγο πιό πέρα δίνουν τέλος σ' αúτ ή σκηνή!

—Εδώ παιδιά!...!

Είχαν άνακαλύψει μιά άποθήκη τών Άγγλων! Τί δέν είχε εκεί μέσα! Θησαυρούς! Οι Άγγλοι, όταν έφυγαν δέν πήραν μαζί τους άλλο άπό τά όπλα τους, άπό λίγες σφαίρες και τις κάσκες τους! Κουβέρτες, άσπρόρουχα, κάσκες, σκαπανικά, κουνουπιέρες άρβυλα, πυρομαχικά, άντίσκηνα, καραβάνες!

—Σώβρακα παιδιά! Τρέξτε να πάρτε όσους βγήτε περίπολο άπόψε!

—Κονσέρβες ρέ!

Βουναλάκι οι κονσέρβες! Οι ξιφολόγες τών φαντάρων εις ένέργειαν! Φρέσκα βούτυρα, γάλατα, κόρνμπίφ, σαρδέλλες μπέυκον, μαρμελάδες, σιγαρέτα —σαςπιμένα αυτά— κλωστές, βελόνες, σοκολάτες, τσάγια! Άποθήκη άγγλικού συντάγματος! Ντυθήτε, φάτε και πιήτε! Ή Άγγλία πληρώνει!

Άλλά μεταξύ όλων εκείνων τών ευρημάτων, βρέθηκαν και μερικά πηλίνα γαλόνια σφραγισμένα. Οι φαντάροι άνοιξαν ένα. Μιά άγνωστη ώραία μυρωδιά!

—Τι να είναι αυτό βρέ παιδιά;

—Άναψυκτικό! Κάτι σά τή δική μας τήν πορτοκαλάδα!

—Δίκνο έχεις! Μυρίζει σαν κίτρο!

—Ούμ! Να μυρίσω να ευφρανθί ή ψυχούλα μου!

(Συνέχεια εις τήν σελίδα 12)

Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΕΣΤΗ ΑΝΕΣΤΙΔΗ

Τού κ. Τ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ο γιατρός Άνέστης Άνεστίδης—ας τόν πούμε έτσι—σασνανταπεντάρης σήμερα, δέ μπόρεσε να άποκτήση δική του κλινική. Τά κατάφερε ώστόσο να άποκτήση τόν τίτλο τού καταπληκτικού άνθρώπου.

Και είναι καταπληκτικός! Συγκεντρώνει σταν έαυτό του τόσους τύπους ανθρώπων, πού θα δυσκολευθί πολύ έκείνος πού θα έπιχειρήση να σχηματίση γνώμη, για τó ποιός άπό όλους αúτους τούς τύπους πού συγκεντρώνει, είναι ό έπικρατέστερος στην ύπαρξί του.

Είνε ό τύπος τού άλτρουϊστού και άφοσιωμένου στα καθήκοντά του επιστήμονος, ό τύπος τού άφιλοκερδούς γιατρού, ό τύπος τού εύφυστού συνομιλητού, ό τύπος τού άφηρημένου συμπολίτου, ό τύπος τού καταφερτζή! Πολλά, πάρα πολλά τά ανέκδοτά του. Ή εύφύια του δέν έχει ούτε άρχή ούτε τέλος. Τό ίδιο κι ή άφηρημάδα του πού θα μās άπασχολήση ιδιαίτερα.

Στήν κατοχή, με τó να γίνεται κάθε μέρα φόρτωμα στους Γερμανούς για να τού δίνουν φάρκακα για να τά μοιράζη δωρεάν στους άρρώστους τού τομέως του... τούς έγινε συμπαθέστατος! Γον χαρκτήρισαν ως άφιλοκερδέστατο και άλτρουϊστή—πολύ δίκαια άλλωστε—και όταν μπορούσαν τόν βοηθούσαν όπωσδήποτε στίς προσπάθειές του για τήν ύγεια τών συμπολιτών του.

Τό άκόλουθο ανέκδοτό του είναι άρκετά χαρακτηριστικό και για τήν εύλωτία του και για τήν συμπάθεια πού κέρδιζε άπό τούς Γερμανούς.

Μιά μέρα τόν κάλεσαν οι Ίταλοί να παρουσιασθί στο Κομάντο Πιάτσα!

Τί άραγε τόν ήθελαν οι Ίταλοί; Κάτι μυρίστηκε ό τετραπέρατος Ρωμης και... άντι να παρουσιασθί στο Κομάντο Πιάτσα... παρουσιάσθηκε... στήν Όρτοκομιντατούρ!

—Τί τρέχει δόκιω; Φάρμακα πάλι; Ξέρετε πώς σήμερα σπανίζουν και στη Γερμανία;

—Αúτ ή φορά δέν ήλθα για φάρμακα. Ήλθα να ζητήσω τήν προστασία σας. Με κάλεσαν οι Ίταλοί να παρουσιασθί σήμερα στο Κομάντο Πιάτσα.

—Οι Ίταλοί; Τι έχουν μαζί σας;

—Στήν τιμή μου δέν έχω ιδέα.

—Λοιπόν; Πρέπει να παρουσιασθίτε. Άμέσως μάλιστα!

—Δέ λέω όχι. Θα παρουσιασθώ. Θα ήθελα ώστόσο να παρουσιασθώ συνοδευόμενος άπό ένα Γερμανό, έστω και γιατρό, γιατί, έχω τήν πληροφορία ότι μέσα στο Κομάντο Πιάτσα πρώτα δέρνουν άλύπητα όσους καλούν και ύστερα τούς άπευθύνουν έρωτήσεις! Έτσι, όποιος είναι άθως βγαίνει άπό κεί μέσα με μερικά πατρία σπασμένα και με μιά ώραία Ίταλική συγγνώμη για τήν παρεξήγησι!

Εγώ θα ήθελα πρώτα να έρωτηθώ και ύστερα να δεχθώ ά «χάδια» τους άν τά κέρδισα.

—Είστε βέβαιος πώς δέν κάνατε τίποτα;

—Απολύτως βέβαιος.

—Θά δούμε...

Ύστερα άπό μισή ώρα, ό Άνέστης Άνεστίδης έφθανε στο Κομάντο Πιάτσα συνοδευόμενος άπό ένα γιατρό Γερμανάρο!

Οι Ίταλοί τά χάσανε. Ήταν κάτι πού δέν τó περίμεναν. Βαρύς, ψυχρός, μολυβένιος, ό Γερμανός γιατρός, ήρθε πρώτος τó λόγιο, ύστερα άπό τούς άπαραίτητους χαιρετισμούς:

—Κύριε φρούραρχε σας έφερα τόν δόχτορα Άνέστη Άνεστίδη.

—Άνέστι Άνεστίντι!... Ά!... σί... σί... Άνέστι Άνεστίντι... Μομέντο πρέγκο... Μομέντο...

—Ανοίξε ένα φάκελλο, έρριξε σ' αúτον μιά γρήγορη ματιά και στράφηκε αúστηρός πρós τόν κατηγορούμενο:

—Έκο... Σινιόρ Άνέστι Άνεστίντι έκει στο σπίτι ούν παπαγάλο!

—Ναί! Έχω ένα ώραίο παπαγάλο. Πράσινο με κόκκινες φτερούγες. Κάτι φτερά! Μούρλια! Θαυμάσιο πουλί... θαυμάσιο πτέρωμα!...

—Ναί... ξέρω... ξέρω... Ποιό είναι όνομα τού παπαγάλου;

—Πώς είπατε;

—Τό παπαγάλο έκει όνομα;

—Έχει.

—Πώς τó λένε;

—Ο Άνέστης Άνεστίδης στράφηκε, κύτταξε μιά στιγμή στα μάτια τó Γερμανό και άποκρίθηκε σά μωδιασμένος:

—Τσιάνο!

—Έκοτσι! Όνομα παπαγάλο Τσιάνο! Γκιατί Τσιάνο!

Άλλά ό Γερμανός είχε κιόλας άρχίσει να γελάει! Ο Άνέστης Άνεστίδης ήρθε κάποιο θάρρος. Άμηνανώντας και κάμνοντας τήν άνάγκη φιλοτιμία, χαμογέλασε και ό Ίταλός φρούραρχος.

—Γκιατί Τσιάνο; έπανέλαβε ό Ίταλός αúστηρά.

—Γιατί είναι ώρατος όπως ό κόμης Τσιάνο! άπαντάει ό Άνέστης Άνεστίδης άφοβα πιά!

Αúτ ή φορά ό Γερμανός δέ χαμογελάει γελάει με τήν ψυχή του! Ο Ίταλός σκυλιάζει αλλά ό Άνέστης Άνεστίδης συνεχίζει χωρίς να πάρη άναπνοή! Είναι βέβαιος πιά πώς έχει γλυτώσει τουλάχιστον άπό τόν ξυλαδαρμό!

—Όπως ό κόμης Τσιάνο, έτσι και ό παπαγάλος μου είναι ώρατος και πολυλογάς. Ίδιος και άπαράλλακτος! Ο κόμης Τσιάνο άπό τó πρώτ ως τó βράδυ όλο και λέει και λέει και λέει χωρίς να λή τίποτα! Τό ίδιο και ό παπαγάλος μου. Παράγει κι' αúτος άδιακοπα όλη τήν ήμέρα χωρίς να λέει τίποτα!

Κέ κόζα ντίτσε τó παπαγάλο;

—Παρνόν!... Πώς είπατε;

—Τί λέει τó παπαγάλο; Τέλεις καφέ;

—Εύχαριστώ πολύ. Ήπια άρκετούς άπό τó πρώτ... Νό!... Μα στούμπιντο κέ σιέτες!... Όκι σύ τέλεις καφέ!

Τό παπαγάλο τί λέει; Τέλεις καφέ λέει;

—Α Κατάλαβα... Με συγχωρείτε κ. φρούραρχε... Ο παπαγάλος μου δέ λέει: «Θέλεις καφέ»!

—Τί λέει;

—Ο Άνέστης Άνεστίδης έρριξε δεύτερη ματιά απελπισίας στο Γερμανό.

—Ρισπόντε!... Τί λέει τó παπαγάλο;

—Λέει... λέει... Βιντοσρέμο λέει!...

Αúτ ή φορά ό Γερμανός λιγώθηκε κυριολεκτικώς στα

HYPOtensif FAREL

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ENTEROFORMINE

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΛΟΙΜΩΣΕΩΝ

γέλια!

—Παρκέ ντίτσε βιντσερέμο;

—“Ε!... Παπαγάλος είναι κ. φρού-
ραρχε... Δε ξέρει τί λέει ο καυμέ-
νος...”—“Ο Γερμανός καγχάζει! ο Ιταλός
σκυλιάζει!”—“Ποιος έμαθε το παπαγάλο να λέη
βιντσερέμο...”

—“Εγώ!”

—Συ έμαθες;

—“Εγώ! Εγώ είμαι Ιταλόφιλος. Κά-
θε ώρα λέω στο σπίτι μου: Βιντσερέ-
μο, Βιντσερέμο, Βιντσερέμο! Τό ά-
κουσε ο παπαγάλος μου, το άρπαξε
και λέει κι αυτός βιντσερέμο!...”—“Θα μπορούσαν λοιπόν αξιόλογα,
λέγει γελώντας πάντοτε ο Γερμανός,
ν’ αλλάξουν ονόματα! Ο κόμης Τσιάνο
να ονομασθή παπαγάλος και να
χαρίση το όνομά του στον παπαγάλο
του δόχτορα! Δεν είναι τίποτα το σο-
βαρό κ. φρούραρχε. Ο δόκτωρ θ’ αλ-
λάξη το όνομα του παπαγάλου του
Σας έγγυώμαι εγώ. Ο δόκτωρ είναι
καλός άνθρωπος, αλτρουϊστής έπι-
στήμων, άφιλοκερδέστατος, πρόθυμος
πάντοτε να φανή χρήσιμος. Τον ξέ-
ρουμε. Δεν τον ενδιαφέρει ή πολιτική.
Κυτάζει μόνο τη δουλειά του.”—Ναι... αλλά... Τσιάνο... “Οχι και
Τσιάνο το παπαγάλο! Να αλλάξη!...”
“Άλλο όνομα!...”—“Υπόσχομαι κύριε φρούραρχε... Θέ-
λετε... Βαφτίστε τον σεις!... Να γί-
νουμε κουμπάροι...”—“Εγκώ... Κουμπάρος... Βαφτίσω
έγκώ! Το παπαγάλο; Τέλετε;—“Αλλά ή υπόθεσι είχε πάρει πιά το
δρόμο του σορολόπι!”—“Ο Άνέστης Άνεστίδης—καλή του
ώρα—δε διέτρεχε πιά τον κίνδυνο ά-
γρίου ξυλοκοπήματος. Οί Γερμανοί
και οί Ιταλοί που στο διάστημα της
κατοχής της άτυχης χώρας μας παρά-
βγαιναν στη βαρβαρότητα, είχαν στι-
γμές, όταν βρισκόντουσαν αντιμέτω-
ποι για ένα οποιοδήποτε ζήτημα, που
παράβγαιναν και στον ίπποτισμό! Μιά
άπ’ αυτές τις τελευταίες στι-
γμές έζησε ο θαυμασιος Άνέστης Ά-
νεστίδης χάρις στην έμπνευσι που
είχε να ζητήσει την προστασία των
Γερμανών! “Αν πήγαινε μόνος του
στο Κομάντο Πιάτσα, δε χωρεί άμφι-
βολία ότι θα του στοίχιζε πανάκριβα
το όνομα του παπαγάλου του!”—“Να δώσω έγκώ όνομα άλλο στον
παπαγάλο; Ξαναρώτησε ο Ιταλός
φρούραρχος ενώ από τα μάτια του
ξεπετιόταν μία αλλόκοτη λάμψη.”—“Γιά! Γιά! άποκρίθηκε γελώντας
πάντοτε με την ψυχή του ο Γερμανό-
ραρος.”—“Ε! μπένε! Από σήμερα όκι Τσιάνο
ο παπαγάλο! Από σήμερα Γκαί-
μπελς ο παπαγάλο!”Κόκκαλο ο Γερμανός! Η σειρά του
να χλωμιάση! Ταμπλάς! Τί νάλεγε
ώστόσο; Ήταν προσβλητικό για τον
Γκαίμπελς και για τον Τσιάνο όχι;
Έκδικητικός αλλά και πνευματώδης

αυθάδης Άνέστη Άνεστίδη.

—“Αλλά όπως είπαμε και πιο πάνω,
τά πιο όμορφα ανέκδοτα του Άνέστη
Άνεστίδη—άλλο γιατρό της πόλεως
μας, καλύπτουμε με αυτό το όνομα—
είναι τα ανέκδοτα της άφηρημάδας
του, όλα σπαρταριστά, όλα αυθεντι-
κά, που θα μας άπασχολήσουν σε σει-
ρά φύλλων. Στο σημερινό μας φύλλο
άρκεσθήκαμε στο να σας παρουσιά-
σουμε τον θαυμασιό αυτό τύπο.”

ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΜΑΣΑΙ!

(Συνέχεια έκ της σελίδος 6)

να γράψη λεξι! Καθόταν στα κάρ-
βουνα!Κατά το μεσημέρι έμφανιζόταν γε-
λαστός-γελαστός ο Αθάνατος. Ο Τ.Α.
πέταξε την πέννα, έτρεξε στην πόρτα
του ιδιαιτέρου γραφείου του διευθυν-
του του και... του έφραξε την είσοδο!
Και μόλις ο Αθάνατος έτεινε το χέρι
του για χειραψία, ο Τ.Α. του άρπαξε
τά δυο του χέρια λέγοντάς του με
φωνή πνιγμένη:

—Δόντια!

—Μάσα! άπαντάει ο Αθάνατος δί-
νοντάς του ένα φάκελλο με δέκα χι-
λιάρικα που του τα είχε έτοιμα.—Θάρρω να σε φιλήσω όταν τα φο-
ρέσω έκαμεν ο Τ.Α. που βούτηξε το
καπέλλο του να τρέξη στο ιατρείο
μου.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ Π.

ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ—Τα
άνωτέρω είναι αληθέστατα.

Τ. Α.

Η ΕΚΠΟΡΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ...ΔΟΚΑΣΤΡΟΥ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 10)

Κι’ άρχίζουν να πίνουν! Τό βρίσκουν
άνοστο.—Λιγάκι ρε βάζουν! Σάν ένα φλυ-
τζανάκι του καφέ μέσα σε μία καρ-
βάνα νερό και με ζάχαρι!
Ζάχαρι άφθονη στην άποθήκη! Ρε-
μούλα!—Ωραίο! Δροσιστικό! Τσούζει λι-
γάκι αλλά είναι θαύμα!—“Υστερα από μισή ώρα ξερνούσε
όλος ο λόχος. “Άλλους τούς πήγαινε
τρία κι’ ένα! Ουρά στα ανακουφιστή-
ρια! “Όλοι με τις κυλότες ξεκούμπω-
τες! Χολέρα! Ουρλιάσματα! “Άλλο-
φροσύνη!... “Όλοι στρώμα!...”Οί γιατροί του συντάγματος παλά-
βωσαν! Οί φαντάροι είχαν πιη... το
φλιτ των “Άγγλων! “Ήσαν άγνώστα
τότε στην Ελλάδα τα έντομοκτόνα!
“Αν οί Βούλγαροι με τούς και τότε
συμμάχους τούς Γερμανούς έκαναν έ-
πίθεσι, από το λόχο εκείνο του Α’
Πεζικού Συντάγματος δε θα μπορού-
σε έστω και ένας άντρας να ρίξη μία
τουφεκιά! Στρώμα όλοι! Εύτυχως ού-
τε ένας δεν πλήρωσε με τη ζωή του...
το άναψυκτικό των “Άγγλων!”—Ωστόσο, όταν πέρασε πιά κάθε
κίνδυνος, ένας Πειραιώτης φαντάρος,
βαρκάρης το έπάγγελμα, είπε το ω-
ραιότερο καλαμπούρι που άκουσα στη
ζωή μου:—Τί τα βάζεις μαζί μας κύριε λο-
χαγέ αν γίναμε έτσι που μας βλέπεις;
Τό κου... δόκαστρο δεν μας έφερε να
έκπορθήσουμε; Τό έκπορθήσαμε και
τό άπολαμβάνουμε...

Τ. Α.

ΤΑ ΚΚΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΟΥΛΑΣ

(Συνέχεια έκ της 5ης σελίδος)

—“Αν κι’ ή Άνθούλα δεν πεθάνει μαζί
με το παιδί. Και τώρα πάρε την Άν-
θούλα σου και πήγαινε και στείλε
μου τον κύρ—Σωτήρη να τα μιλήσω
μαζί του.”

—Στά χέρια σου κύρ—γιατρέ μ...

—Πήγαινε να μου στείλεις τον άν-
τρα σου. Τα άλλα είναι δική μου δου-
λειά... Θα τα καταφέρω...Και τα πράγματα έγιναν όπως διέ-
ταξε ο γιατρός. Τό παιδί μεγάλωσε
σε κάποιο όρφανοτροφείο. Του χρό-
νου θα είναι στρατιωτάκι. Η Άνθού-
λα είναι σήμερα μητέρα τριών άλλων
παιδιών γιατί ένα χρόνο άργότερα
παντρεύθηκε πολύ καλά και έτσι δεν
γεμίζει πιά την κοιλιά της με κκιά!

Τ. Α.

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΛΥΣΙΣ

—“Ο γιατρός κ. Κ. παίρνει θέσι σ’ ένα
τραπεζάκι ενός ρεστοράν και διατάζει μου-
σακά μελιτζάνες. Δυό άλλοι κύριοι στο
πλαϊνό του τραπεζάκι, διατάζουν ένα μπου-
γάλι μπύρα και κασέρι.”—“Υστερα από λίγο, το γκαρσόνι άφήνει
τό μουσακά στο τραπεζάκι του γιατρού
και τη μπύρα και τό τυρί στο τραπεζάκι
των δυό άλλων κυρίων.”—“Ο μουσακάς όμως δεν τρώγεται! Είναι
παγωμένος! “Ένα παχάτο δακτύλο παγω-
μένης λίγδας πλαισιώνει τό μουσακά που
έχει τό σχήμα χορματιού μπαζλαβά!”—“Αλλά ούτε ή μπύρα πίνεται! Είναι ξε-
στή! Δες και την είχαν εκείνη τη στιγμή
βγάλει από το καζάνι! Οί δυό κύριοι δια-
μαρτυρούνται.”—Τι κατάσταση είναι αυτή! Γκαρσόν!
Μπύρα μας έφερε ή χαμόμυλο!—Είναι ξεστή κύριοι ή μπύρα σας; ρω-
τάει ο γιατρός κ. Κ.

—Ξεστή; Βράζει! Δεν πίνεται!

—Τό πράγμα διορθώνεται!

—Διορθώνεται; Πώς διορθώνεται;

—“Απλούστατα! Δώσατέ μου τό μπουκα-
λι σας να τό βάλω μέσα στο μουσακά μου!
“Έτσι θα ξεσταθή ο μουσακάς μου και θα
χορπάση ή μπύρα σας.”

ΤΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟ ΤΗΣ

—“Η κυρία προς την καινούργια παραμά-
να—“Άκουσε Μαργαρώ: “Όταν κάνης λου-
τρό του μορφού να εξέταξης πρώτα τό νερό
με τό θερμομέτρο για να βλεπής εάν είναι
πολύ κρύο ή πολύ ζεστό!”—“Η παραμάνα—“Ω! κυρία! έχω εγώ δικό
μου καλύτερο θερμομέτρο. Βουτάω τό μορφό
στο νερό. “Αν είναι πολύ ζεστό, τό μορφό
κοκκινίζει. “Αν είναι πολύ κρύο, τό μορφό
μελανιάζει.”

Ο ΠΟΝΟΨΥΧΟΣ

—“Ο χειρουργος στο πρόχειρο χειρουργείο
κάπου στο μέτωπο, ενώ κόβει τό πόδι έ-
νός τραυματιού που ουρλιάζει από τους
πόνους!—Μη φωνάζεις παιδί μου γιατί με τις
φωνές σου... μου κόβεις τά χέρια!

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΗΝ ΞΑΝΑΠΑΘΗ

—“Ο κ. Γρουσουζίδης έκήδευσε την πεθερά
του δυό φορές! Την πρώτη φορά, τη στι-
γμή που κατέβαζαν τό φέρετρο στον τάφο,
στο τελευταίο σχολοπάτι σκούνταρε ο ένας
νεκροθάπτης, έπεσε και φυσικά, μαζί του
έπεσε και τό φέρετρο. Με τό τράνταγμα, ή
πεθερά του άναστήθηκε! “Επρόκειτο περί
νεκροφανείας!—“Υστερα από δεκαπέντε χρόνια ξαναπέ-
θανε ή άναστηθείσα!Και ο κ. Γρουσουζίδης, αυτή τη φορά
βοηθεί τούς νεκροθάπτες να την κατεβά-
σουν στον τάφο λέγοντάς τους:—Προσοχή παιδιά!... Έδώ υπάρχει ένα
έπικίνδυνο σχολοπάτι.Κατά της δυσκοιλιότητας
και ως καθαρτικό συνστή-
σατε τα κουφέτα

NORMOLAX

Ουδέν τό κοινόν έχουν με τις
καθαρτικές μαστίχες που περιέ-
χουν άπλώς φαινολφθαλεΐνη.

—ά κουφέτα NORMOLAX

—έχουν ειδικώς μελετηθείσαν σύν-
θεσιν, και είνε τόσο εύχάριστα
στη γεύσι που είνε άδύνατον να
καταλάβη κανείς πως παίρνει κα-
θαρτικό. Πιπιλίζονται ή τρώγον-
ται όπως τά κουφέτα του γάμου

NORMOLAX

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΑ

—“Ο κάθε άνθρωπος τρώγει με τα δικά
του δόντια. “Ο δοντιάτρος τρώγει με τα
δόντια των πελατών του.”

ΤΡΙΧΕΣ

Χασήτε όλοι οί φαλακροί
από τη μία στην άλλη άκρη!
Γιατ’ από σήμερα μπορεί
μαλλιά να βγάξη... ή φαλάκρα!—“Όλοι τούς τώρα οί φαλακροί
μαλλάκια θ’ άποχτήσουν.
Τά μπομπεράκια ούδωρεϊ
την πελατεία τούς θ’ αύξήσουν.”Δεν είν’ άρλούμπα! Είν’ σωστόν!
Τ’ είχα Γιαννάκη μου και τ’ είχες!
Οί άσχολίες των σοφών
περιορίζονται... στις τρίχες!Φτύστε τούς να μη βασκαθούν.
κακό κανένα μη τούς λάξη.
Γιά τρίχες πονοκεφαλούν
και μάς πεθαίνει... τό συνόχι!

Τ.Α.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Τό εργατικό προσωπικό του έργο-
στασιού «Φαρέλ» εξέδραμε την Κυ-
ριακήν 24 Ιουλίου μέχρι του Ζούμπε-
ρι του Αγίου Άνδρέου.Τρία πολυτελέστατα λεωφορεία με-
τέφεραν την 7ην πρωΐνη με χάρες
και τραγούδια 84 εργατριών και 3 έν-
δλω έκπροσώπους του λεγομένου Ι-
σχυρού φύλλου.—Χαρά στην τύχη των τελευταί-
αν! Ποιός τη χάρι τούς!—“Ένα φορτηγό αυτοκίνητο μετέφερε
άφθονα τρόφιμα, φρούτα της εποχής,
νερό και πάγο, ενώ ένα ραδιόφωνο
συμπλήρωνε την επιτυχία της ώρας
αυτής έκδρομής.Είς τό Ζούμπερι, από την έπίβλε-
ψη της κ. Πόπης Όρφανοῦ και του κ.
“Άλεξ. Αρχιμανδρίτη ως και του δι-
οργανωτοῦ της έκδρομής κ. Βασ. Νι-
κολαΐδη, έδόθη ή έλευθερία εις τούς
έκδρομείς να σχηματίσουν μικρούς
ομίλους και έτσι άρχισε τό γλέντι
από την πρώτη στιγμή, για να συνε-
χισθ ή αδιάπτωτο κέφι καθ’ όλην
την ήμέραν.Τό αυτοκίνητο «Φαρέλ» καθ’ όλην
την ήμέραν, κουβαλούσε στη θάλασ-
σα στεγνές... και παρελάμβανε βρε-
γμένες!Με τις ίδιες χάρες, οί έκδρομείς
επέστρεψαν εις τας Αθήνας την 10ην
νυκτερινήν.—“Ο οίκος «Φαρέλ» προετοιμάζει και
δευτέραν έκδρομήν που θα μάς άπα-
σχολήση έκτενέστερον.”

SÉDOFIORINE

—Η πλουσιωτέρα εις θεραπευτικά συστατικά και αποτελεσματικωτέρα

άντινευρική συσκευασία.

STHENOL

ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ • ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Έχουμε να ευχαριστήσωμεν θερμώς τους κ.κ. Ιατρούς και φαρμακοποιούς που επροθυμοποιήθησαν να μας στείλουν πολύτιμον ύλην διὰ τὸ «Σαλόνι» μας καὶ νὰ διαβεβαιώσωμεν ἕνα ἑκατοστόν πῶς ἡ συνεργασία του μᾶς εἶνε ὄχι ἀπλῶς εὐπρόσδεκτος ἀλλὰ καὶ ἀπολύτως καὶ δὴ δημοσιευθὴ κατὰ σειράν προτεραιότητος.

Δὲν ἀποκλείεται, λόγω τῆς συνεχῶς καταφθοράς εἰς τὰ γράφειά μας ἐκλεκτῆς ὕλης, νὰ κυκλοφορῶμεν ἐν ἡ καὶ περισσότερα τεύχη μετ'εργασίας τῶν καλῶν μας φίλων πού τόσο ἐνδιαφέρον ἐπέδειξαν καὶ ἐπιδεικνύουν διὰ τὸ περιοδικό μας.

Δὴν Διμήτριον Α. Β. ὀδοντίατρον, Λαμίας.—Περιμένουμε συνεργασίαν σας. Μερικὰ ἀνέκδοτα. Εἴμεθα θέθαιοι πῶς ἔχετε πολλά. Μὴ μᾶς ξεχνάτε. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Ἰ. Μποῦρλον, ὀδοντίατρον, Λαμίας.—Λαμβάνετε τακτικὰ τὸ φύλλο μας; Στείλατέ μας μερικὰ ἀνέκδοτα, κανένα πάθημά σας κ.τ.λ. Ὁ Κουνούπης; Ὁ Γκόλφης; Καλὰ ὅλοι; Τὰ δέοντα.

Κον Ἰ. Δ. Ιατρόν, Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθη συνεργασία σας. Πολὺ ἐπιτυχημένο. Θὰ δημοσιευθῇ. Εὐχαριστοῦμε.

Κον Ἰ. Παπαδόκην, ἱατρόν, Χανιά. Σᾶς διαβάζομεν στὸν «Κήρυκα». Μὴ μᾶς ξεχνάτε. Κανένα ἀνέκδοτο γιὰ τὸ «Σαλόνι» μας.

Κον Δ.Ε.Α., ἱατρόν, Πειραιᾶ.—Ὁρᾶτε ὅλα τὰ ἀνέκδοτά σας. Δημοσιεύομεν δύο στὸ σημερινόν. Ἐχετε λοιπὸν συλλογὴ; Καὶ δὲν μᾶς τὸ λέγατε; Στείλατέ μας καὶ κανένα εὐθυμογράφημα νὰ δημοσιευθῇ μετ' τὴν ὑπογραφή σας. Εὐχαριστοῦμε.

Κον Ἀ. Π. Πιπιλίγκαν, Φαρμακοποιόν, Λαμίας.—Περιμένουμε συνεργασία σας. Σεῖς μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε διαμαντάκια. Εὐχαριστοῦμε προκαταβολικῶς.

Κον Δ. Ε. Ιατρόν, Βόλον.—Θαυμάσιον τὸ κομμάτι πού μᾶς στείλατε ἀλλὰ ὄχι γιὰ τὸ «Σαλόνι» μας. Τὸ «Σαλόνι» εἶνε καθαρῶς εὐθυμογραφικὸ περιοδικόν. Τὸ κομμάτι σας δὲ εἶχε δέσιν εἰς τὸν «Ἡλίου». Σᾶς ἐπιστρέφουμε τὰ χειρόγραφα σας μετ' τὴν παράκλησιν νὰ μᾶς στείλετε κάτι τὸ εὐθύμιο.

Τ. Α.

Η ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Στὸ ἱατρικο γινώσκον, παθολόγου τῆς ἐπασχίας παρουσιάζεται καινούργιος πελάτης.

—Τί ἔχετε; Τί αἰσθάνεσθε;
—Γιατρε μου, τώρα λίγο καιρὸ με βρήκε μιὰ συμπλοκή.

—Τί σὰς βρήκε;
—Μιὰ συμπλοκή! Δὲ φαντάζεσαι κύρ γιατρε μου τί τραβήξα καὶ δὲ βάνεις μετ' τοῦ σου πόσο καιρὸ παιδεύτηκα.

—Ναί... φαντάζομαι... Ἡ συμπλοκή εἶναι κακὸς μπλεᾶς.

—Στὸ τέλος ἐκεῖ πού εἶχα τὴν συμπλοκή

Ὅταν πρόκειται νὰ χορηγήσετε

ἕνα

παυσίπονον

τὸ

ΚΑΛΜΟΛ

Θὰ σᾶς ἱκανοποιήσῃ πάντοτε

μοῦ βγήκε ἕνα ἀπόσπασμα!

—Ἀπόσπασμα;!!

—Ναί κύρ-γιατρε μου. Καὶ με πονάει φριχτά!

Φυσικά, ὁ γιατρός γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του ἀντιμετώπισε τέτοια περιπτωσι. «Ἀπόσπασμα» λέγοντας, ὁ καινούργιος πελάτης του ἐννοοῦσε «ἀπόστημα». Τὶ ἐννοοῦσε ὡστόσο λέγοντας «συμπλοκή»;

Ἀφοῦ σκέφθηκε λίγες στιγμές.
—Δὲν εἶναι σοβαρὰ ἡ πάθησίς σας. Εἶναι πολὺ φυσικὸ μετὰ τὴν συμπλοκὴ νὰ ἐμφανίζεται τὸ ἀπόστημα. Ἄς δοῦμε λοιπὸν τὸ ἀπόστημα, γιὰ νὰ δοῦμε τί θὰ κάνουμε καὶ μετ' τὴν συμπλοκὴ.

Καὶ ὁ καινούργιος πελάτης μετ' τὸ καθάρημα τοῦ ἀποστημάτος του, ἐφυγε ἱκανοποιημένος.

Ο ΦΟΒΟΣ ΠΗΣ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑΣ

Μιὰ ὥραία νέα σκότωσε τὸ φίλο της πού υπέφερε τρομερὰ ἀπὸ καρκίνον, γιὰ νὰ συντομεύσῃ τὸ μαρτύριόν του. Δικασθῆκε, ἀθωώθηκε καὶ ἔγραψε τὰ ἀπομνημονεύματά της. Ὅταν παρουσιάσθηκε στὸν διευθυντὴ μίᾶς ἐφημερίδος γιὰ νὰ τοῦ-τὰ προτείνῃ καὶ τὸν ρώτησε μ' ἕνα ἀγγελικὸ χαμόγελο πῶς ἔχει ἡ υγεία του, ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε ὑπισθοχωρῶντας κατατρομαγμένος:

—Εἰμαι πολὺ καλὰ! Δὲν ὑποφέρω ἀπὸ τίποτα! Ποτέ στὴ ζωὴ μου δὲν ἤμουνα τόσο καλὰ!

Τὸ Σαλόνι

ΚΑΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ὁ κ. Εὐερεσιθόπουλος παίζει τάβλι στὸ περιβολάκι του γάτω ἀπὸ τὴν κληματαριά καὶ θυμάται ὅτι τὴ νύχτα τὸν βασανίζουν τὰ κουνούλια. Φωνάζει λοιπὸν τὸ ἀγοράζι του καὶ τοῦ λέει:

—Πάρε ἀπὸ τὴν κουζίνα τὸ μαῖορο μπουκάκι καὶ πηγαίνε στὸν κύρ-Ἀναστάση τὸ φαρμακοποιὸ νὰ σοῦ δώσῃ ντι-τι-τι γιὰ τὰ κουνούλια.

Σὲ λίγο ἐπιστρέφει τὸ ἀγοράζι του μετ' αἰδέα χέρια.

—Ἐφερες τὸ ντι-τι-τι;

—Ὁχι.

—Γιατί!

—Ὁ κύρ-Ἀναστάσης μ' ἔστειλε νὰ ρωτήσω γιὰ πόσα νὰ βάλῃ ντι-τι-τι.

—Γιὰ πόσα; Νὰ μιὰ ἐρώτησις! Πήγαίνε νὰ τοῦ πῇ νὰ ἔλθῃ νὰ τὰ μετρήσῃ!

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕ...

Τέλος πάντων γιατρε μου, δὲ θὰ μάθουμε ἀπὸ τί ὑποφέρει ὁ ἄνδρας μου;

—ὦ! Μὴ ἀνησυχεῖτε κυρία μου! Θὰ τὸ μάθουμε.

—Πῶς θὰ τὸ μάθουμε; Ὅσοι γιατροὶ τὸν ἐξήτασαν βροῖαζον πῶς ἡ ἀσθένειά του εἶναι μυστηριώδης! Πῶς λοιπὸν θὰ τὸ μάθουμε;

—Θὰ τὸ μάθουμε! Θὰ μᾶς τὸ πῇ... ἡ νεκροψία!

ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΜΩΤΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ὁ περίφημος ψυχίατρος Ἀλφρέδος Ἀντλερ, ὁμιλῶν κάποτε εἰς συγκεντρωσιν Γαλλῶν φοιτητῶν, ἐκαστήριζεν ὅτι εἶνε πολλοὶ ἐκεῖνοι πού μὴ ἔχοντες σῶας τὰς φρένας, ἐπιδίδονται εἰς ἀσολίας ἢ ἐπαγγέλματα ὅλως ἀκατάλληλα δι' αὐτοὺς. Ἐτοῖ βλέπουμε νέους μετ' ἀσθενέστατα ἀναπνευστικὰ ὄργανα, στενοθώρακας, νὰ προπονοῦνται διὰ νὰ γίνουν δρομεῖς μεγάλης ὁλκῆς, ἢ βλέπουμε ἄλλους μετ' ἀσθενεστάτην ὄρασιν, νὰ προσπαθοῦν νὰ γίνουν ζωγράφοι, ὅλοι αὐτοὶ οἱ τύποι, κατὰ τὸν ψυχίατρον Ἀντλερ εἶνε φρενοβλαβεῖς. Εἰς τὸ τέλος τῆς διαλέξεώς του, ὅταν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ἀκοατήριόν του τὴν στερεότυπὴν ἐρώτησιν: «Ἐχε κανεῖς νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ σχετικὴ ἐρώτησι, τὸν ρώτησε ἕνας φοιτητής:

—Κύριε καθηγητά μήπως οἱ ἡλίθιοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν ψυχιατρικὴν;

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ συμφώνως τῷ ἀρθ. 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Ἐκδότης - Διευθυντής
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΟΜΗΡΟΣ Γ. ΠΙΟΥΣΜΑΣ
Βάχχου 10

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

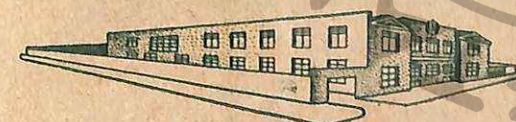

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

ΟΝΟΜΑ ΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΔΑΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO-CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d'œuf et de poisson. Cynara Scolymus (Extrait d'artichaut) Ὑπερέχει τῶν παραπλ.ξένων ὡς περιέχον 3 πεπτόνας καὶ ἐπὶ πλέον ἐκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίασις. Ἰκτερος. Χολοκυστίτις ὑποξεία καὶ χρόνια. Ὑπεραιμία ἡπατος. Χρόνιαι χολαγγεϊτίτιδες. Ἡπατίτιδες θερμῶν χωρῶν	Κοκκία (granul.)	1-3 κοκκία τῶ καφὲ ἡμερησίως ἐντὸς 1/2 ποτηρίου θερμοῦ ὕδατος Μετὰ ταῦτα κατὰκλις ἐπὶ 1/4 τῆς ὥρας ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
SEDO-FLORINE	Passiflora Incarnata. Ballo. te. Anemone pulsatille. Saule blanc. Cratægus Oxyacantha.	Τὸ ἀποτελεσματικώτερον τῶν γενικῶν ἀντινευρικών σκευασμῶν. Ἀϋπνία. Νευροφυτικαὶ διαταραχαί. Συμπαθητικοτομία. Ἀγγώδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπασμικαὶ καταστάσεις.	Ὑγρὸν εὐχαρίστου γεύσεως	1-3 κοκκία τῶ καφὲ ἡ καὶ περισσότερα ἡμερησίως
SÉDOPUL-MINE	Sulfogaiacolate de potasse. Codeine phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier-cérise. Tolu.	Γρίπη. Τραχεΐτις. Ὁξεία βρογχίτις. Χρόνια καταρροή τῶν δρόγγων. Κοκκύτης. Ἀσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευμονικαὶ φυματίωσης	Σιρόπιον.	3 κοκκία τῶ καφὲ ἡ σούπας ἡ καὶ περισσότερα ἡμερησίως
SEPSIO-DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνιοι ρευματισμοί. Ἀρθρίτιδες. Νευραλγίαι καὶ νευριτίδες. Ἐρπηξ ζωστήρ. Ἰσχίς. Λοιμώξεις νευρικοῦ συστήματος. Στηθάγχη κλπ.	Φύσιγγες τῶν 5 c.c.	1-2 ἐνέσεις τῶν 5 cc. ἐνδοφλεβίως ἡ ἐνδομυϊκῶς καθ' ἑκάστην Τελεῖως ἀνεκταί. Οὐδεμία ἀντίδρασις.
STHÉNOL ELIXIR	Arrhéнал. Gl ycérrophosphate de Soude et de Chaux. Manganese. Extraits toniques divers.	Ἐξανθητικαὶ καταστάσεις. Ἀναιμία. Λευχαιμία. Ὑπερκόπωση. Χλωρώσις. Ἀνάρρωση.	Φιαλίδια τῶν 350 gr.	3 ποτηράκια τῶ λικέρ τρίς τῆς ἡμέρας πρὸ τῶν γευμάτων. Παιδιά: ἀνὰ 1/2 ποτηράκι τρίς τῆς ἡμέρας
TONO-CARDOL Gouttes Ampoules	Σταθερὸν διάλυμα Pentaméthylénététrazole, οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχον μετὰ τὰ ἀπλὰ παρασκευάσματα τῆς συνθετικῆς καφουράς.	Καρδιακὴ ἐκλύσις. Καρδιακὴ ἐξασθένις καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προφύλαξις κατὰ τὴν διάρκειαν λοιμωδῶν νόσων: γρίπης, βρογχοπνευμονίας, τύφου κλπ.	Amp. 1 c.c. Φιαλίδια τῶν 10 gr.	Σταγόνες: 20. 3-4 φορές ἡμερησίως Παιδιά: 1/2 δόσις 1 φύσιγγ ὑποδορ. ἐνδοφλεβ. ἐνδομυϊκ. ἡμερησίως ἡ καὶ περισσότερον
TONOSE-RUM	Méthylarsenate de Fer. Cacao. de Soude et de Manganèse. Glycero-phosphate de Soude. Sérum phys.	Ἀναιμία. Λευχαιμία. Χλωρώσις. νευρασθένεια. Ὑπερκόπωση. Ἀδυναμικαὶ καταστάσεις. Ἀνάρρωση	Φύσιγγες τῶν 5 c.c.	1 ἐνέσις ἐνδομυϊκῶς, καθ' ἑκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylchinolin Carb. Sodique, Salic. de Soude. Vitamine B ¹ Γὰ δισκία περιέχουν κώδιστην.	Ὁξεία οὐρική ἀρθρίτις. Ὁξεία καὶ χρόνιοι ρευματισμοί. Ἰσχιαλγία. Νευριτίδες. Ὁσφυαλγία. Γονορθρίτις	Φύσιγγες δι' ἐνδοφλ. 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ἡμερησίως ἐν δοφλεβίως ἡ ἐνδομυϊκῶς Δισκία 1-3 ἡμερησίως μετὰ τὰ γεύματα
HÉPATRAT & FERRO HÉPATRAT	Ἡπατικὸν ἐκχύλισμα γνωστῆς ἀντιαναιμικῆς ἐνεργείας.	Ἀναιμία πάσης φύσεως	Φύσιγγες τῶν 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ἐνδομυϊκῶς, 1 amp. καθ' ἡμέραν. Σιρόπιον: 1-2 κοκκ. σούπας καθ' ἡμέραν εἰς ποτηρίον ὕδατος, καθ' ὅδον γιὰν ἱατροῦ.
SPASMO-LYSIN	Phénobarbital Hyocynamine sulf. Atropine sulf. Hyoscine brom.	Ἐξαιρετικὸν ἀντισπασμωδικόν. Ρυθμιστικὸν τοῦ παρασυμπαθητικοῦ. Παιδικὸς πυλωρὸσπασμος. Κωλίτις. Διάρροια. Χολοκυστίτις. Κωλικὸς τοῦ νεφροῦ. Πρῶρος ἐκσπερμάτωσις. Βρογχικὸν ἄσθμα. Στηθάγχη. Ἐπιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ἡμερησίως ἀνευ τοξικοῦ φαινομένου ἀναλόγως τῆς ὑποδείξεως τοῦ ἱατροῦ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3 (ΓΕΩΡΓΙΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ) ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10 ΤΗΛΕΦ. 51-181

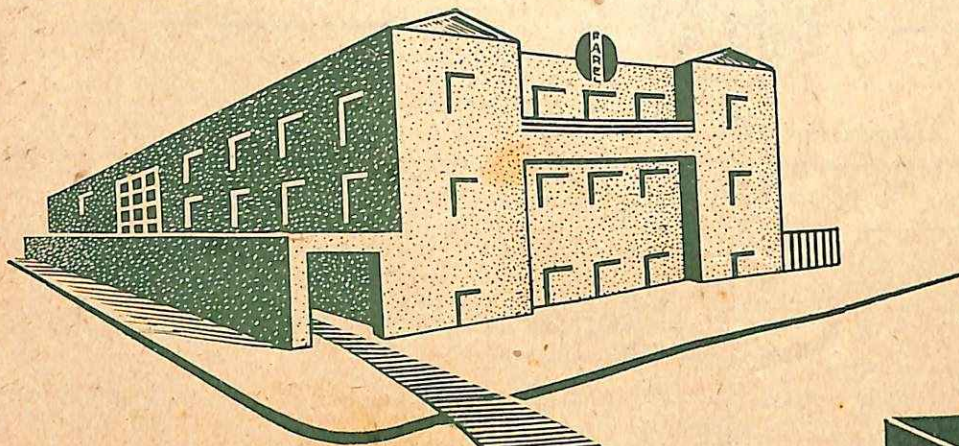
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ: ΟΔ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5 ΤΗΛΕΦ. 30-84
Ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς περισσοτέρας πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ

Τύποις: Μ. ΚΑΣΙΜΗ - Ι. ΛΙΒΕΡΗ - Πατοῦσα 6 - Τηλ. 24.897

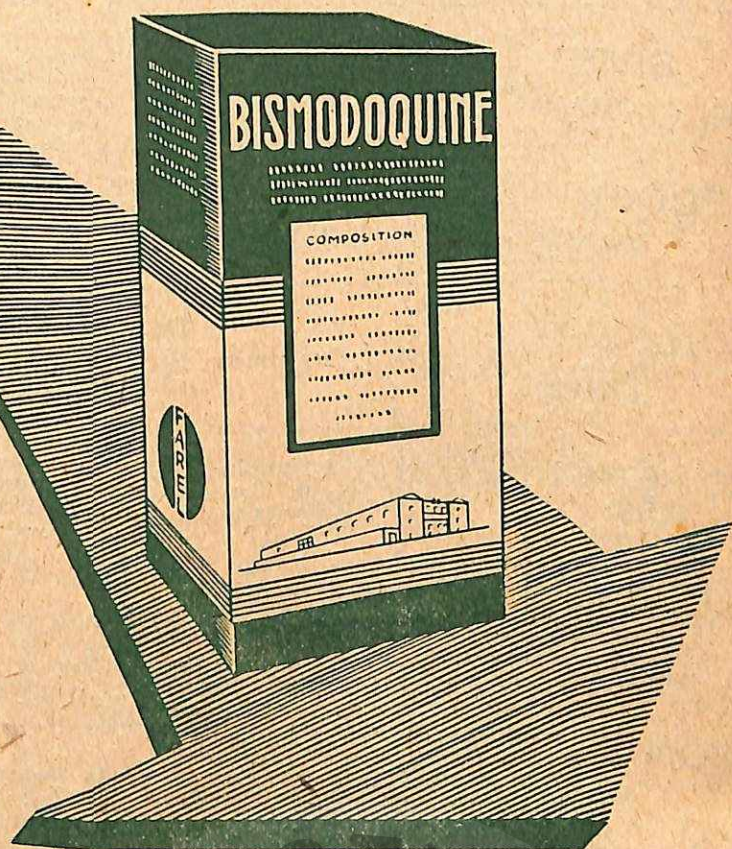
ΕΠΙ:
ΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ ΡΗΣΙΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ

HEMAGOL

ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ

Τό νέον προϊόν
BISMODOQUINE
 τῆς Ἑταιρίας
 "FAREL"

ὑπερέχει τῶν παρα-
 ηλησιῶν διότι:

Με βάσιν τὴν DI-iodohydroxy-
 quinoline σὲ συνδυασμὸ με-
 τὰ τὴν ρίζαν ἱπεκακουάνης παρου-
 σία ἀπορροφητικῶν φαρ-
 μάκων ἐπιτυγχάνει ἄμεσα
 ἀποτελέσματα.

Βιβλιογραφίαι καὶ δείγματα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ. κ. ἰατρῶν